

sonat incisio. Sz pellis dz qz extraneas in-
furias corporis tegendo pellit. Pell vero
detracta iam dz. Coriū a carne quā tegit sz
h brutis aialibus est ppriū. Lutis vo dz.
qz pmam incisionē parit. 7 cor. cu. Unde
Birrhia. Pena tenet stimulos innouat il-
la cutē. In cuticula. le. i. parua cutis
Luticus. a. ū. i. stu pratus. corruptus. 7 dz a
cutis. 7 cōponit cū re vt recuticus. a. ū. in
eodem sensu. vl qz retrouersam habz pellē
mēbz viril. An repercutia ppe dicunt iu
dei. qsi retro habētes cutem. i. circumcisi.
Laret em anteriori pelle viril mēbz. An
Martialis ad suā vxorem ait. Nec recuti-
corum fugis inguina iudeoz. Et Persius
Recuticaz sabbata pell. Et vocauit sab-
bata recutica ppter recuticos. qz ad eos p-
tinent. 7 ea celebrant

ante A

Dabir siue dauir oraculū dici. sed
in li. Regl. interpretat loquela.
Dabrielamin. liber q dz fmo die-
rum. i. Paralipomenon.

Dactylos grece. latine digitus dz.
Dactylus. li. m. s. i. fruct palmaz. 7 dicif
a dactyloy qd est digitus. qz digitoz simi-
litudinē imitari vidz. Item dactylus est q
dam pes metricus. q ad modū digiti a lon-
giori mō inchoans. in duas desinit breues
vt carmina. menal. In dactylicus. a. um.
vt dactylicū metrū. qd pstat ex dactyl. vel
in quo dactylus magis dominat. Dacty-
lus etiam inuenit p digito vlanulo apud
nos. fm ihugl.

Dacus. ci. qdam pplz. 7 dz dac qsi dagus.
qz de gethoz genere dicif fuisse creati da-
ci. Et declinat h dacus. ci. p pple illi ter-
re. 7 hec dacia. ce. p femina. 7 dac. ca. cū.
In hec dacia. cie. terra eoz.

Dagon. indecli. mas. ge. idolū fuit in aqoto
vbi arca dei capta fuit.

Dalila interpretat paupcula vl situla. piux
Sampsonis fuit.

Dalmanuta. locus qdam est de quo habet
Mharc. viij.

Dalmatia regio est. In dalmatic. a. ū. Itē
dalmatica. ce. pe. cor. est qdā vestis sacer-
dotal. pmuz in dalmatia regiōe ptexta.

Dalum. li. n. s. minimū velū ad nauis pro-
ram defixum

Dama. me. f. p. est qdā aimal quadrupes
vt dicif caprea. 7 videt dici a de et manu.
In dama qsi dema. eo q de manu fugiat.

Psap. vo dicif. Dama incerti ge. aimalis
genus timidum 7 imbelles. canes nimium
fugiens.

Damaris. pe. cor. nomen est cuiusdā mulie-
ris. An in Auroza. Credis 7 o Damaris
quā morum gratia dicit.

Damascus vrbs est syrie. p dita 7 denota-
ta a Damasco vl ab Elcagaro dispēatore
Abrae. hec antea in omi syria tenuit pnci-
patum. Damasc. interpretat sanguinem bi-
bens. qz interfectus fuit ibi Abel a Cain.
absconfusqz in sabulo flumīs. In damasce-
nus. a. ū. pe. pō. nomen gentile. An. j. pa-
lipo. xvij. Sripuenit aut 7 syri. damasce-
nus. Itē damascena. ne. qdam arbor. f. qd
dam gen. pruno. p. qz ibi multū abundat 7
melior. vel qz pmo inde aduecta est. Inde
h damascenum fructus eius.

Damnū est diminutio vl ademptio pmo-
nū. 7 dz a demo vel dīn. inuo fm hosti. ff.
de dā. infec. l. iij. Etia qz dānū est lucrū
cessans. Itē damnū subito 7 nob nescienti-
bus fit. sed iacturā sciētes 7 vltro patimur
Detrimentū vo leue damnū est. In dam-
nosus. a. ū. q fert damnū 7 cōpat In dam-
nose aduerbiū. 7 damnositas. tatis.

Damula. le. f. p. pe. cor. i. parua dama. fm
ihugl. Psap. dicif. Damula gen. fere cap-
oli simil. vel vt qdam dicunt mustela

Dan interpretat iudiciū aut iudicās. Fuit ei
filius Jacob ex ancilla Rachel. Bala em
dū eum pepisset dixit Ra chel domia eius
Iudicauit me dñs. 7 exaudiēs dedit mibi
filiū. 7 ita cām nois expressit. vt qz iudical-
set dñs filio ancille iudiciū nomē impone-
ret. De cuius genere vel tribu nasciturus
est antichristus. Et in hui. figurā Dan nō
connumerat inter centū qdraginta qtuor
milia signatos. Apocal. vij.

Danai dicunt greci a Dano rege.
Daniel interpretat iudiciū dei. a dan qd ē iu-
diciū. 7 el. qd est deus.

Danista. ste. m. p. i. fenerator. 7 dz a danus
Danubius. bij. m. s. germanie fluius. dz a
vi 7 copia niuiū qbus magi auget. Itē ē
qz in europa plus oibus habz famā. Idē
hster. qz dū p innumeras vadit gētes mu-
tat nomen 7 maiores vires acqrit. Dicitur
aut germanicis iugis in occidentalib. par-
tibus barbaroz. pergēs ptra orientē. sera-
ginta fluios in se recipit. septē ostiis i pō-
ticum mare intrat

Danus. ni. m. s. i. fenerator. a do. das.
Dapax. o. t. i. loquax 7 facundus ex cibo et

Dra dapes. In dapatic? a. u. pe. cor. qd et dapticus inuenit. i. manifestus. et aptus et largus. dapsilis. munificus. magnificus. In dapatic aduerbiu. i. magnifice vllar-ge dapsiliter vel munificenter.

Daps vel dapes dapis. i. epulu. sed dapes nobiliu sunt. epule puator. vl' dapes deorum. epule hoim. et cor. da. Un qdaz. Nobilitat viles frons generosa dapes.

Dapifer. a. u. pe. cor. qd fert dapem.

Dapsilis. p. t. et h. le. i. largus. et p. cipue i. bis. et compaf. In dapsilitas. i. largitas. et cor. psi. Unde. Dapsilis est dapib' alijs rebus quoq; largus.

Dardanus. pe. cor. filius Iouis et Electre. qd p. p. fratriidii recessit de italia et tenuit illa loca vbi postea troia fuit. qd p. gregatis hinc inde rusticis illoz locoz insit. primus actor troie extitit. vñ troia d. dardania. et troiani dardani. et dardanides. a cui' nro singulari subtracta de syllaba fit hec Dardanis. nidis. i. femina troiana.

Darius rex chaldeoz

Data vel datu est characterigatio i fine constitutionu vel litteraz inscripta ex qua cognosci pot quo mese vel die instrum vel qlibet lra emanauit. et a quo tpe obliget pstitutio vel psit gra in scriptis facta. vide de h. Jo. an. in fi. li. vj. sup. data.

Daticius. a. u. i. facit ad dandū. Et daticij dicunt ditiij. s. qz victi vl' vincēdi tradūt se hostibus victoribus.

Datio insolutu est datio p solutione et satisfactione. et est vna spēs ptractus innominati. s. do vt facias. Verbi gra. Cum p. Petr' deberet Joanni centum. agit inter ipos. vt p. Petrus det ei in solutum. id est pro solutione et satisfactione eiusdem vnam datum.

Datiuus. ui. p. tertio casu. a do. das d. et.

Dauid interpretat manu fortis. vl' desiderabilis. Dicit etia a deo datus. s. in regē. Dicitur etia filiussaltus vel saltans. qz de saltu vbi oues pascebat assumpt' est in regē. Etia d. polymitari' ex genere. qz m. eius fuit ex genere beseleel. qd erat polymitari'. vt patet in Exod. p. potest etiam declinari. Unde. Dic Dauid dauidis declinabile si vis.

Dauus. ui. m. s. fuit fuus Simonis. s. malus et fraudulent'. et interpretat deu'. quia faciebat Simonē deuiare. vel qsi dās viā Nam eius p. filio oia agebat p. amphylus Vel qsi dans vana. sicut faciebat Simonē

Dō autē p. quolibet suo fraudulento et callido ponit.

D ante E

Deambulacrum. cri. n. s. pe. cor. vbi deambulari bñ potest.

Deambulatoriu. rñ. qd p. p. d. lobiu3 qd fit iuxta domos ad spaciandū.

Debilis. p. t. et h. le. qd facile debellat. et d. a debello. las. vel d. a de et bilis qd est humor corpus afficiens. quasi p. bilem factus fragilis et deorsum a viribus. Unde debilitas tatis.

Debitu est qd aliquis alteri ex naturali vel ciuili obligatione tenet.

Debitor est qd accipit pecuniā a creditore **D**ebitores ciuitatu sunt qd tenent ciuitatib' sed in actioe debiti fiscus pcedit. vt. L. eo. ti. l. ij. li. xj.

Deca. i. decē. s. deca dicūt greci. nos decēz **D**ecas. coste. gentos vnū et idez signat. A deca decas. cadis. i. decē. Un qdam. p. per decades centū. p. centū mille redundāt.

Decachord'. a. u. i. decē chordaz.

Decalog'. gi. m. s. pe. cor. i. decē pcepta legi **D**ecania. f. p. i. societas decē viroz. vel dignitas decani.

Decanissa. f. f. p. est vxor decani. vl' qd decē viros habet sub se

Decan'. ni. m. s. pe. p. d. qd decē viros habz sub se. siue in eccl'ia siue extra fm hugui. p. d. dicit. Decani dicri qd decem militibus pferunt vel clericis.

Decapolis. lis. i. ciuitas vel regio qd decem bz ciuitates sub se. et d. a deca. qd est decē. et polis qd est ciuitas. Et facit gtus decapolis vel decapoleos. Un d. Marci septio. In medios fines decapoleos. In d. decapolitanus dñs illius ciuitatis. vl' epus vel archiep'us illius ciuitatis

Decem. a deca d. et est nomen numerale in decli. omnis generis

Decēber. bris. est decim' mēsis a pmo mense. i. a martio. et d. a decē et imber. qz pluuiosus est et imbris abundare solet. p. d. etia declinari adiectiue. h. et hec december et h. bre. et facit ablatiu' singulari i. et actus plalis es vel is.

Decemocto cōponit a decē et octo. et ē omis generis et indecli. et plalis numeri. a qd decimus octauus. a. u.

Decempeda. d. pe. cor. i. portica decem pedum. Un d. Ratius in odis. Nulla decempedas metata porticus

Decem septē omnis ge. numeri plis indecli-
na. In decimus septimus. a. ū.
Decēnalis. i. bellū decē annis gestū. potest
etiā declinari adiectiue h̄ h̄ec decēnalis.
r̄ h̄ le. i. decem annorū.
Decēnis. p. t. r̄ h̄ ne. i. decē annorum. In
decēnium. n̄j. spaciū decem annorū.
Decēnouē. ois. ge. indecli. plis numeri In
decimus nouus. a. ū.
Decens. tis. o. t. participiū. r̄ decēs aliqua
do nomē Et d̄r decēs motu corporis. Specio
sus specie. formosus natura v̄ forma. Itē
decēs. i. cōposit̄. p̄fectus. egregie forme r̄
p̄fecte. r̄ cōp̄at̄ decēs. tiōr. tissimus.
Decentarius. rij. i. ingeniosus. prompt̄ pa-
ratus. vel copiosus. r̄ d̄r a decem.
Decētrix. f. t. nauis compta. a decem d̄r.
Decessus. us. ui. i. mors.
Decibilis. p. t. r̄ h̄ le. quē decet aliqd̄ v̄ po-
test decere. vel qd̄ decet
Deciduus. a. ū. i. ad cadendū facilis.
Decimula. le. f. p. i. parua decima.
Decimus. a. ū. r̄ h̄ec decima. mē. a decem d̄r
Et nō q̄ antiq̄ dicebant decum̄ p̄ decim̄
r̄ decuma p̄ decima.
Decima fm̄ hosti. est oim̄ bonorū mobiliū
licite adq̄sitorū pars decima deo data diui-
na constitutiōe debita. humanaq̄ p̄suetu-
dine approbata. de deci. c. j. r̄ c. parrochi-
anus. c. non est. c. tua nobis. s̄. verū. c. cuz
non sit ab homine.
Decimaz tres sunt spēs fm̄ hosti. in sum.
Quedā p̄sonales q̄ debent̄ ex ope p̄sonali
vt ex artificio. scia. militia. negociatione.
Quedam p̄diales q̄ pueniunt ex p̄dijs. vt
vinū. blada. fructus arborū. Tales ei dan-
de sunt illi eccl̄e in cui⁹ parrochia sita sunt
p̄dia. de deci. ad aplice. Etia iudei tenent̄
soluere decimas p̄diales. c. de terr. eo. ti.
Itē debēt solui de diuersis seminib⁹ vni⁹
agri. non tm̄ de vno si fuerint successiue se-
minati. c. ex parte canonicorū. e. ti. Etia ci-
stercienses r̄ alij qui si nullo gaudent pui-
legio. dare tenēt decimas de terris de no-
uo adquisitis. licet eas p̄p̄ijs manib⁹ ex-
colant. c. nup. e. ti. Quedam sunt decim̄e m̄-
xtē. r̄ p̄nt dici h̄e de quibus dubitat̄ vtrū
sint p̄diales vel p̄sonales. vt de agnis r̄ fē-
tibus aliorū aialū. q̄ sunt in pascuis r̄ gre-
gatiū pascunt̄.
Decipula. le. f. p. pe. cor̄. d̄r instr̄m qd̄ ad
aliqd̄ decipiendū efficit̄. sicut muscipula ad
mures capiēdos. In decipula pōt esse de-
ceptio. muscipula. laqueus. pedica. r̄ d̄r a

decipio. In Job. ix. Abscondita est in ter-
ra pedica eius. r̄ decipula eius sup̄ semitā
In decipulosus. i. fraudulentus.
Declinis. nis. p. t. r̄ h̄ ne. r̄ declin⁹. a. ū. pe.
pō. in eodē sensu. i. deorsus inclinatus vel
plan⁹. q̄si deorsū a clino. In declinitas.
Declinatio. f. p. i. inclinatio. inflexio.
Declinabil. p. t. r̄ h̄ le r̄ declinatus. a. um.
qd̄ pōt declinari. vel qd̄ declinat̄.
Decolor. loris. p. t. i. sine colore.
Decor. ois. m. t. i. honor. r̄ d̄r a decet. r̄ cor.
o. in gtō. In Daniel. xj. Et stabit in loco
eius vilissimus r̄ indign⁹ decore regio In
uenit̄ tm̄ fm̄ q̄sdam antiq̄s p̄ honor⁹. ra. p̄
adiectiue positū. Et cōponit̄ cū in. vel de.
r̄ d̄r h̄ r̄ h̄ec indecor. coris. r̄ h̄ r̄ h̄ec dede-
cor. coris. correpta o. in gtō in eodē sensu
scz in honoris dedecoratus. In Virgil.
Non tm̄ indecorum tua te regina reliquit.
Inde decorus. a. ū. me. cor. i. honor⁹. Vel
decorus. i. honoris pōt deriuari a decus
oris. In Statius theba. Terrarū decora
alta viri decoriq̄ in gales. Itē decor. oris.
p̄ducta o. in gtō. i. y enustas r̄ pulcritudo
r̄ d̄r a decoro ras. In decorus. a. ū. me. p.
id est pulcer. egregius v̄ p̄fecte forme. ve-
nustus. Unde q̄dam. i. id celi decora nos
erige x̄go decora.
Decrepitus. a. ū. i. valde l̄n̄ex. q̄si iaz deor-
sum a crepore. qz iam defuerit crepare. i. so-
nare. s̄. aperte loqui vel pro lationem expri-
mere.
Decretista. ste. cō. t. q̄ studet i i decretis.
Decretus. a. ū. r̄ h̄ decretū. ti. Statutū pat̄
definitū iudiciū. In d̄r h̄ r̄ h̄ec decretal. r̄ h̄
le. vt ista dicta sunt decretalia. i. q̄ in decre-
tis p̄tinent̄ Et p̄latiter h̄ec decreta p̄ libro
quo p̄tinent̄ decreta. Inuenit̄ etia decre-
talis substantiue. vt in tali decretali dicif.
Item decret⁹. a. ū. inuenit̄ a decreresco. is.
decreui. r̄ pōt ibi esse augmentatiū v̄ p̄ri-
uatiuum. Et decretum est supinū duorum
vborum. s̄. decreresco r̄ decerno. r̄ decreui ē
corū p̄teritum.
Decretū fm̄ Spe. d̄r mltis modis. q̄nq̄ d̄r
fina diffinitiuā. vt. ff. de reiudi. l. decreta.
vel interlocutoria. ff. de assel. l. j. in fi. Q̄n-
q̄ id qd̄ papa p̄stituit seu statuit de cōsilio
cardinaliū nulla facta consultatiōe Et tūc
in scriptis redigif. vt de rescrip. presenti.
Q̄nq̄ d̄r consensus eligentiū in scripti re-
dactus. vt. q. j. legum. de elec. innotuit.
Q̄nq̄ est illud quod capitulum v̄ ordo si-
ue vniuersitas. vel maior pars ordinauit.

vt. ff. q. cufus. vni. no. l. plane. Qñq est in
dicis autoritas in alienationib⁹ rez pñci-
pue minor inposita. vt. l. de pñdi. minor
l. interposita. Qñq dñ autoritas pñcipis
in rescriptis bñficialibus inposita. vt de
rescrip. c. gra. li. vj. Et fm Ago. illd decre-
tum est cōfirmatorñ grē. qz ex hoc pñcept
insinuat suā voluntatē q̄ suanda est. etiaz
fm eū ligat ignorantes. Est etiā qdaz de
cretū decurionū. qd in inuitos sup mune-
ribus rez tribui pōt. exceptis q̄ liberaliuz
studior laboribus insunt r q̄ medēdi cau-
sa fungunt. l. de decre. decu. l. excepti. li.
x. Qñq decretū est iussus iudicis quo mā-
dat bona alicuius ppter eius contumaciā
possideri.

Decretalis fm lhosti. in sum. est eplā i qua
papa ad consultationē alicui⁹ respondet.
de rescrip. c. j. siue solus siue de pñlio fra-
trū. vt de elec. bonę memorię. pmo. Unde
decretū statuit decretalisq̄ respōdet. Sed
canon est pñstitutō ecclesiastica vel statutū
in concilio generali editū

Decubie. arū. i. vigilie. vl qd vulgo dñ pa-
le mulier. An dñ. hęc iacet in decubis

Decumanus. ni. m. s. i. maxim⁹ limes inter
agros. q̄ ab oriente in occidentē p trāsuer-
sum dirigit. q̄ qz formā decem efficit. decu-
manus est appellatus. Agger em bñ diuis⁹
figura denarij numeri efficit Nam cardo
dñ alius limes in agris. q̄ a septētrione di-
rectus est. r dñ a cardine celi. qz ibi celum
voluitur.

Decurio. onis. i. de curia eiectus. vel poti⁹
de curia exis. In eodez sensu inuenitur h
decures. ris. r h decudes. dis. Inueniunt-
tur etiā hęc noia in alia signiōe. i. p eo q̄ de
cimam partē de bonis ducit. vel q̄ est sup
decem milites pñstitutus in curia dñor vl
pñcipū sicut cēturio sup centū. An. Cētū-
rio centū. bis qñq decurio ducit. Alij di-
cunt q̄ decuriones appellati sunt ex eo. q̄
cū ciuitates r mancipia pñstruebant cuius-
q̄ loci. gratia consilij. decima ps hoim pia
colligebant. vt. ff. de x. sig. si pupillus. Al-
dicunt decuriones ex eo q̄ cū colonie du-
cerent. decima ps eoz q̄ ducebant pñliuz
publicū cōstituebant.

Decus. hñs correptā oris i grō. i. honor vl
veneratio. Et fm pñp. est glē. sed decor.
oris est forme. r a dec⁹ p compositionē dñ
dedecus. oris. i. vituperatō q̄ fit ptra dec⁹
An Aug. Qñq est dedecus culpe sine de-
core iusticie. In dedecoratus. a. ū. i. vitio

plenus. impudibundus.

Dedalus. li. pe. cor. dñ a dedalon qd interp-
tatur doctus. dñ qdaz q̄ fuit valde doctus
r ingeniosus artifex. Inde quilibet inge-
niosus artifex pōt dici dedalus.

Dedicatio. onis. f. i. i. cōsecratio templi. vl
cōsummatio. a dedico. as. i. sacro.

Deditio. onis. f. i. dñ traditio aut redditō q̄
qs se reddit victū vel vincendū hostibus
victoribus. r dñ a vbo dedo. is. qd ē se vi-
ctū reddere. In dediti⁹. a. ū. q̄ sic se tradit
Itē dediti⁹ dñ etiā q̄ de sua puicia ad aliā
se tradidit pñp. vbo dñ dediti⁹ a deditōe
dicti. quondam dñ adūsum pplm romanū
serui arma sumpserunt. cōprehensi stigma-
tibus affecti sunt. ex his post manumissio-
nem ppter suppliciorū notas ad dignita-
tem ciuiū r romanorū non puenerūt.

Deductio est defalcatio vel separatio. quia
deducere separe dñ.

Defecatus. a. ū. pe. pdu. i. sine fece. vel sine
sordibus. vel purus.

Defensor. foris. i. actor patron⁹. vl dñ ille q̄
sine mādato cautiōe pñstita de iudicato sol-
ui aliū defendit. vel eius defensionē se of-
fert. vt. ff. de pcura. l. si pcurator. §. si.

Defensaculum. li. n. s. i. defensio. vel id qd
defendit.

Defluus. a. ū. qd cito discurrit. a defluo.

Defluum. flui. n. s. i. discursio.

Deformis. p. t. r h me. i. turpis. qñ deorsuz
a forma. i. pulcra. Item deformis. i. vltra
modum magnus. quasi deorsum a forma
scz iusta. Et fm pñp. Deformis. cui deest
forma. r spectat ad corp⁹. Turpe autez ad
crimen vel ad animū refert.

Defensus. a. ū. detrit⁹. decussus. a frendeo.

Defunctus. a. ū. i. mortuus. r dñ a defūgor
geris. i. deorsuz a functione esse. qz deorsū
est a functiōe vite. Item quondam functi
dicebat qdā genus ciuiū q̄ fungebant
officio r honore aliq̄. In defunctos mor-
tuos dicimus. q̄ compleuerūt vite officia.
Nichil em iam faciūt. In defunctio. onis
id est mors. Item defunctio etiam idez est
quod a debito liberatio. r defunctus. i. li-
beratus.

Begener. p. g. decli. sed ois pñstructiōe est q̄
deorsuz est a genere r nobilitate. i. indecor
Et cor. pe. gti. An Lucanus in. vj. Bege-
neres trepidāt ai peioraq̄ xant. pñp. as
vbo dicit. Begener q̄ ex nobili genere nasci-
tur r inhoneste viuit. Begener ignobilis
impari genere. suo generi dissimil.

Regina grece. latine morsus.
Regulator. i. gule deditus.
Rehiscens. o. t. i. aptum hiatu et diffusum habens valde hiscens.
Reicida. p. p. pe. cor. q. deum occidit.
Reicola. p. p. pe. cor. q. deum colit.
Relator. or. i. accusator. et de a defero. fers. qd est accusare. Un. ij. Mach. iij. Simo aut pdictus pecuniaz et patrie delator. id est accusator. Et vt p. dicit. Delator accusator. eo q. d. tegit quod latebat. aut facultates pdit alienas.
Relatura. re. dr accusatio vel pditio. detractionis vel deportatio.
Relatus. i. de vno loco ad aliu latus. vl de orsum latus. accusatus
Relbora interp. taf apex et loquax. et corri. pe. Un. Aurora. hic subijt morte Rebecce delbora nutrix.
Relectus. us. ui. i. electio facta ex multis. et delectus. a. u. adiectiue. i. elect. ex multis.
Relegatus est cui ca committit terminanda vel exequenda vices delegati representans et in iurisdictione nihil p. priu hns. vt. ff. de off. fi. eius cui man. e. iur. l. j. in fi. et l. iij. d. offi. dele. Vel delegatus est is cui a summo potestice vel ordinario vl delegato pncipis ca committit. Inde subdelegat. qui dr respectu delegati.
Reletus. a. u. pe. p. d. i. destructus.
Relibatio. onis. f. t. i. degustatio. imolatio. Et fm hac significatione dr ad Ro. xj. Si delibatio est facta et massa. Delibatio etia accipitur ibi p. particula vel portione ad similitudine eius q. p. attingit vl degustat de re vt habeat experientia totius.
Relibatus. a. u. i. degustatus
Reliberatio est puida cause circumspecto cu q. ratio totu agit. et furor sibi non vendicat. xj. q. iij. illa ppositio. et c. se.
Relibutus. a. u. q. si oleo vel liq. re inunctus. Ut vt dic. p. d. Delibutus. pfusus. bene unctus. tractus. delicat. oleo vnct.
Delicatus. a. u. i. delitijs assuet. insolens angustiarum et dolor.
Delitij. az. f. p. dicunt a delecto. q. delectat vel dicunt delitij. q. inde delectant homines. In delitiosus. a. u. i. plenus delitijs. Inde delitiositas.
Delictu. n. s. est q. q. dimittit illud quod ab ipo debet fieri. et dr a delinquo. quis. quasi derelictu. q. derelinquit officiu suu. Et est delictu in omissione. f. q. non impletur dei mandatum. Peccatu ho in commissione

fit q. f. phibitu fit. sed tm vnu paltero accipitur.
Delinimentu. ti. i. placatio. dulcedo. blandimentu. et coponit vt delinificus. a. u. i. calidus. consultator. vel blandiloquus.
Deliquium. quij. deliquatio. i. decursio. distillamen. defectus.
Deliquus. qua. quu. i. defluus. purus. vll. quidus.
Deliramentu. ti. n. s. i. fatuitas. dementia. discordia vel deuatio a rectitudine.
Delirus. a. u. me. cor. id est qd discors. sed in alijs significationib. pducit li. et idez q. fatuus. insan. insipies. insulsus. stolidus et dr a de et lira. Un. Reddunt deliru femina vina virum.
Delos interp. taf manifestatio. Un. qdam insula dicta est delos. et o. conuersa in u. dr h delus. li. q. Apollinis responsa q. alibi dabant obscura ibi dabant manifesta. vl q. post diluuium qd Egopei tpe fuit an omes terras radijs solis illuminata est. et prima manifestata est visibus. et inde dicta est delos. et ciuitas et insula. Et h fuit rei veritas licet fm fabulas alij dicat. In delius. lia. liu. Et h delius. li. i. apollo. et hec delia. i. Diana. vel quia ibi coluntur. vel quia ibi nati sunt.
Delphin. inis. vel delphinos. et etia delphinus. ni. qdam piscis marinus. q. voces hominu sequit. Vel q. symphonia gregatim faciunt. a phone qd est son. Et pdu. phi. Un. Quid. in eplis. Iaz nostras curui norunt delphines amores.
Delubru. bri. pe. cor. dr templu. et dr a delendo. q. si delens ymbra. q. in sacris tepis delentur ymbre peccatoru. Itē delubra dicuntur tepia sacros fontes habetia. in quibus peccatores diluunt siue abluunt et regenerantur p baptismu.
Delubis. p. t. et h be. i. debilis. q. si deorsum a lumbo. i. fortitudine.
Demarchus. chi. i. pnceps sup decem
Demas. i. ornans.
Demens. o. t. i. amens. insan. q. si deorsum a mete. In dementia. i. amentia. Demens est tpalis. amens ho ppetuus.
Demensum. i. incisum. lectu. defectum. vel mensuratum.
Demon. onis. interp. taf sciens vel p. In h demoniu. n. i. illud idem scz malus sps. Et demonicus. a. u. i. a demone possessus. Et a demonium demoniacus. a. um. idem. Itē demon componit cu cacos quod est

malū ⁊ calo. qđ est bonū. ⁊ dicitur cacodemon.
⁊ calodemon. Et sunt cacodemonēs mali
angeli qđ mali scientes. vel malū scientes.
Calodemonēs boni āgeli quasi boni vñ bo-
num scientes.

Demonstratio est rei subiectę oculis vel qđ
subiectę oculi vel intellectui representatio
In h̄ ⁊ hec demonstrabilis ⁊ h̄ le. ⁊ demon-
stratorius. a. ū. ⁊ demonstratiuus. a. ū. qđ
demonstrat vel qđ demonstrat.

Demulus. a. ū. pe. cor. i. emulus. ⁊ dicitur De-
mulor. ⁊ proprie demulus est eiusdē artis
emulator.

Denarius. a. ū. ⁊ h̄ denarius. rñ. p. tali nū-
ro. ⁊ p. nūmi quodam genere. qđ decē nū-
mis olim imputabatur. ⁊ pensat filiū decē
octo. In denariolus. li. i. paru⁹ denarius
Denominatiū nōmē est illd qđ a nōie de-
riuat. vt iusticia ab h̄ nomine iustus.

Denunciatio est criminis alicui⁹ apđ iudicē
sine inscriptione legitima facta delatio. ad
penitentia agendā vel aliā legitimā penā
imponendā. vel etiā ad vtrūq.

Dens. tis. m. t. dicitur a demo. demis. eo qđ aufe-
rant oīa dentes. vel dicunt quasi decentes
qđ pulcri decent. sicut deformes dedecent
vel dicunt qđ diuidentes cibos. vel greci
dicunt odentes. ⁊ inde nos dicim⁹ dentes
quorū p̄mi incisui vel p̄ciores dicunt. quia
oē qđ accipit. ipi p̄us incidit. Sequētes
canini vocant quorū duo in dextra maxilla
⁊ duo in sinistra sunt sic dicti. qđ sic canis
ip̄is ossa cōfringit. sic ⁊ h̄. ⁊ qđ non p̄nt p̄-
ores p̄scindere illis tradunt vt cōfringāt.
Ibi p̄ longitudine ⁊ rotunditate colūelli
vocant. Alimi dicunt molares qđ contri-
ta ⁊ concisa a poribus. ⁊ cōfracta a sequen-
tibus suscipiūt vt molant ⁊ mastitent. Et
sunt p̄les dentes in viris qđ in mulieribus
Densetus. a. ū. i. densus vel spissus. s. p. se.
licet aliqui inueniat. p̄ densato sed dēlat⁹
ab aliquo.

Dentana. ne. f. p. ferrum vñ medici dentes
tollunt.

Dentale. lis. n. t. dicitur illud in qđ inducitur vo-
mer quasi dens.

Dentatus. a. ū. qđ dentes habet. vel qui ma-
gnos dentes habet.

Denticulus. li. dimi. i. paruus dens.

Denter est nauis ab anteriori pte ad modū
dentis acuta

Dentofus. a. ū. i. dentibus plenus.

Dentrix est genus pisciū. p̄ magnitudine ⁊
granditate dentiū sic dictū.

Denus. a. ū. in singulari tñ valet quantū
suū p̄mitiū. In pl̄ali accipit distributiue
p̄ pares numeros. vt Isti incedūt deni. i.
decem ⁊ decem.

Depigis. p. t. ⁊ h̄ ge. pe. p̄. i. linenarib⁹. ⁊
dicitur a de ⁊ piga. qđ est summitas nariū.

Depontan⁹. ni. m. s. qđ ad tam gūez deuenit
etatē ⁊ vitā. vt magis p̄lit ei de pōte se p̄-
icere qđ viuere. qđ etiā faciebant in aliq̄
bus puincijs.

Deportatio dicitur in iure exiliū p̄petuum.

Depositū. ti. n. s. est pign⁹ ad tps cōmēda-
tum. Item depositū traditū. vel commen-
datum causa custodię cōmissum.

Depositari⁹ est apud quē res aliq̄ deponit
custodienda. Et differt a sequestro. qđ de-
positarius ad h̄ p̄cise tenet vt depositoriū
restituatur. Tenet etiā maximā diligentiam
adhibere. Sed sequester neutri litigantiū
tenet p̄cise rem restituere. sed indetermina-
te illi qđ vicerit.

Depubis. p. t. ⁊ h̄ be. pe. p̄. i. deorsu⁹ a pu-
be. i. a barba. Un⁹ ⁊ depubis dicitur porcus su-
gens quasi deorsum a setis. Et h̄ ⁊ hec im-
pubes. ⁊ h̄ be. i. imberbis sine pube qđ non
dum h̄ pubem

Derelictū dicitur illd qđ caret possessore. vt qđ
in nullius est possessione. vt Instit. de re.
diui. s. h̄ amplius. circa finem.

Derisus. a. ū. i. delusus. ⁊ h̄ derisus. us. ui.
id est derisio.

Desertores dicunt clerici qđ p̄p̄e eccl̄e mini-
stris destitutis ad aliā vitio fuge se trāsfe-
rūt. vt. xij. q. ij. placuit. Sed fm̄ leges de-
sertores dicunt milites vitio fuge suaz mi-
litiam deferentes. vt. l. e. ti. l. j. ⁊. ij. li. xij.

Desertū. ti. n. s. i. derelictū. dictū sic qđ non
serit. vel pōt dici desertum. qđ deserit. i. ab
homib⁹ non habitat

Deses. dis. p. t. i. piger remissus. In dīdia
id ē pigritia. ⁊ desidiosus. a. ū.

Desideri⁹. rñ. vt o desiderii. p̄p̄um nomen
viri. de quo dicit Hiero. in plogo p̄tateu-
ci. Nunc te p̄cor Desideri charissime.

Desideriū. rñ. i. cupiditas. ⁊ p̄p̄e celestium
In desideriosus. a. ū.

Desolatus. i. de solo eiect⁹. inops deiect⁹.

Despectio. onis. i. refutatio.

Despectus. us. ui. idem est qđ despectio. s. j.
despectus. a. ū. i. refutatus.

Detonsus. a. ū. i. non tōsus

Detractio vel detrectio. ē aliorū bona opa i
malū maliciose dīcio. vel detractio est reue-
latio defectus absentis p̄mi facta alicui

ut ipm in benominorem estimet.

Detrimētū. ti. n. s. i. damnum. iactura. diminutio.

Detrusus. a. ū. pe. pō. i. inclusus. expulsus.

Deuexus. a. ū. i. inclinatus. incuruat. in rotundū xpus. q̄si deus. et dicitur deo. tis. Vel dicitur deueho. q̄r vndiq; deorsum vehitur. In deuexitas. tat. Et nō q̄ celuz ppe dicitur conuersum vel deuexum. vel si qd aliud ita sit factum.

Deuius. a. ū. i. inui. v. l. aui. f. loca secreta extra viā a via remota. vide supra in auia.

Deuns. i. decē vncie. v. l. qd meli⁹ est unde cim vncie. q̄si vncia dempta de asse. Unde p̄erh. p̄er gāt uidos sudare deunces.

Deus. dicitur a grēco theos. qd s̄ḡt metū. et in d̄ mutato o. in u. et d. posita p̄ th. dicitur de. q̄a timor est oībus reb⁹ colētib⁹ eū. v. l. dicitur a do das. q̄r dat oīa comoda oīb⁹. vel a diligo. q̄r oīa diligit. et nihil odit eoz q̄ fecit. v. l. dicitur a desum dees. p̄ trariū. eo q̄ nihil ei desit.

Item de. sumit tripliciter. p̄mo mō essentia liter. et sic est vnus deus. et sic caret plurali numero. Sc̄do mō vnitate v. l. adoptiue sic cōp̄it hoībus. q̄ diuine bonitatis sunt participes. p̄ grām vt sancti. de quib⁹ dicitur. Ego dixi dii estis. p̄pter h̄ in Exo. ponit d̄ys p̄ sacerdotib⁹. Tertio ponit nūcupatiue. vt antiq̄r gētilis arbores et mlt̄a aīa lia appellabāt deos. et in his duob⁹ s̄ḡtis habet pluralem nūmē p̄r.

Deuterogamia. i. secūda gamos. f. secunde nuptie. et dicitur a deuterō et gamos qd ē vxor.

Ecdem dicūt diagamia et bigamia. Deuteron grēce dicitur secūda latine. et nomō vel nomos lex. Vñ qdam lib̄ dicitur est deuteronomium. m̄j. i. secūda lex. q̄r replicat ea q̄ dicta sunt. ita tñ q̄ videtur noua lex. et est p̄figuratio euāgelij. Inuenit etia; Deuteronomi. Vñ in Aurora dicitur. Hoc nomie deuteronomi. lex esse secunda.

Deuterof. sis. f. t. i. nouitas. et dicitur a deuterō.

Dextera. rē. p̄ syncopā dicitur dextra. tre. dicitur a do. das. q̄r ip̄a pign⁹ pacis et testis fidei solet dari. vel q̄r ea dam⁹. Et a dextera dicitur dexter. tra. trū. i. ex dextra pte exis v. l. bonus. p̄pitiu⁹. p̄sper.

Dextralia ornamenta q̄dā q̄ sunt coīa viris et femis larga et ampla. et an̄ manicas portant et iungūt vno clauo. et dicūt a dext̄a.

Dextral. p̄. t. et h̄ le. i. ad dexteraz p̄tinent. Vñ dextral dicitur securis. i. dextre habilis.

Dextrarius. r̄j. i. equ⁹. a dextra. q̄r per dextram ducit.

Dextrocheriū. r̄j. ornamentū dextre. quia si dextrocheriū. a dextra et chiros. quod ē manus. et est torquis aureus.

D ante J

Dia. vel poti⁹ dyo apud grecos ples habet s̄ḡtiones. Sc̄dm em̄ q̄ scribit p̄r. grecuz nomē est et s̄ḡt tñ q̄tum duo. Luz vō p̄i. nostrū scribit. valet tñ q̄tum de. Unde. Scribe p̄r. grēcū dyo et duo significabit.

Scribe p̄i. simplex de tibi s̄ḡbit.

Diabolaris. r̄j. f. t. i. meretrix. a dia. i. duo et obol⁹ qd est medalia q̄si duob⁹ obolis empta. et p̄t sepe haberi p̄ duobus obolis.

Diabolator. r̄j. q̄r p̄ opere suo duos obolos pmeretur.

Diabolus. li. m. s. dicitur a dia qd est duo. et bolus. q̄si duplex morsell⁹. mordet em̄ aīam et corp⁹. Vel diabolus dicitur hebraice deorsū fluēs. q̄r sup̄bie pōdere deorsūz corruens cecidit. sed grēce dicitur criminatoz. q̄r crimina in que ip̄e illicit ad deū refert. vel quia electoz innocentia criminibus fictis accusat.

In diabolicus. a. ū.

Diacones grēce latine m̄stri dicunt. q̄r sic in sacerdote consecratio. ita in diacono ministerij dispensatō habet. Et declinat hic diaconus. ni. et h̄ diacon. v. l. diacones. nis.

In diaconatus. us. ui. i. officium vel ordo diaconi. Et componit cū sub. vel hypo v. l. archos. et dicitur subdiaconus. hypodiaconus. archidiaconus.

Diadema. tis. n. t. i. regia corona. a dia qd est duo et demo. is. q̄r duo demit. f. principium et finē. et differt a serto et corona. quia s̄rum est qd sit de floribus inf̄tis Corona dicitur q̄libet circū capitis de q̄cunq; metallo.

Diadema vō tñ de auro et lapidib⁹ p̄cio sis. Vel diadema dicitur a dia qd est duo. et demas qd est ornans. q̄r vtrāq; partē capitis ornat. Vel dicitur a dia qd est de. et demos qd est p̄iungere vel ligare. q̄r tale ornamentū in circūactis extremitatib⁹ retro astringit et postea ligat. Et est regum et matronarū ornamentum. Vñ. Virginis est s̄rum cleriq; corona. poet̄. Laureā rex gestat diadema vel indupator.

Diaforesis est dubitatio. vt Eloquar an si leam. et dicitur a dia qd est duo. et foresis qd est locutio.

Dialectica. ce. f. p. dicitur a dia qd est duo. et logos fmo. quasi dual fmo. q̄r dialectica disputatio tota x̄lat et finit inter duos. f. opponentes et respondentem. vel dicitur a dia

qđ est de 7 lectos qđ ē dictio. qz i ea dispu-
tatur de dictis.

Dial. 7. r. 7 h. le. d. a dies. vt dialis cibus. i.
quotidianus. Inde dictus est dialis sacer
dos Iouis.

Dialyton fit fm Bonatū qñ sine punctioni-
bus punctatim pferūt dictōes. vt Ite ser
te cito ferrū. date tela. impellite remos.

Dialogus. gi. pe. cor. i. dualis fmo. f. qui v
satur inter duos.

Diamas. mant. m. t. lapis est p̄ciosus illius
nature q̄ reddit hoīem gr̄osum. Etiam d̄z
vir diligens vel hñs duas vxores. Unde
Est diamas cōiūx geminus diamas lapis
extat.

Diametrū. tri. n. s. vel hęc diametr⁹. tri. vt
diametros. 7 in mas. ge. inueniē diameter
tri. i. recta linea p centrū ducta in duas eq̄
les ptes circulū diuidens. 7 cor. pe.

Dian gr̄ce latine d̄z lux vel claritas.

Diameron gr̄ce. n. g. est gen⁹ liq̄ris medici
nalis a succo mori dictum ex quo conficif.

Diana est dea venationis. 7 ponif p luna.
Hāc gr̄ci fm fabulas sororem Apollinis
venatricem dicūt. 7 arcū habuisse cū pha-
retra. 7 eam errare in montibus solā cū ca-
nibus vt caperet ceruū vel caprā. 7 d̄z q̄si
duana. qz ip̄a est luna. ac luna die 7 nocte
apparet. Ip̄a est lucina. eo q̄ luceat. vt qz
lucem p̄bet nascentib⁹. Eadem 7 triuia qz
tres hz vias. i. pt̄ates. An 7 trib⁹ fingit si-
guris. est em̄ diana in siluis. luna in celo. 7
p̄serpina in inferno fm poetas

Dipason. musice artis symphonia. p̄stans
ex q̄nqz tonis 7 duobus semitonij. habz
em̄ octo voces.

Diapente symphonia q̄ p̄stat ex tribus to-
nis 7 semitonio. hz aut q̄nqz voces.

Diaphonia. i. dissonantia vocum.

Diapsalma. me. se. p. i. diuisio psalmi. et vo-
lunt qđā h̄ esse hebreū. 7 siq̄t q̄ illa quibus
interponit sempiterna esse confirmat. Alij
volūt esse gr̄cū. 7 siq̄t interuallū psallēdi.
vt psalma sit qđ psallif. diapsalma d̄o inf
positū in psallendo silentiū. Et sicut sym-
psalma d̄z vocis copulatio in cantādo. ita
diapsalma disiunctio ei⁹. vbi qđā requies
distincte p̄tinuatiōis ostendit. s. pausatio
An dicit Cassiodorus. Est diapsalma ser-
monum rupta p̄tinuatio. docēs vbiq̄nqz
repertum fuerit personarum fieri mutatio-
nem. Hiero. tñ confirmat diapsalma conti-
nationem esse sp̄s sancti.

Diaptorus. a. ū. vel Diptor⁹. a. ū. f. nomen

qđ in vno numero 7 in vno genere hz tān
duas terminationes in diuersis casib⁹. vt
tabi tabo.

Diaria. rie. f. p. iugis v̄tris cursus sine vo-
mitu. 7 dicif a dies. Item a dies d̄z diariū
rū. id est cibus vnius diei vel p̄cium. Unde
Oratius. Cum seruis vrbana diaria rode-
re mauis.

Dias. dis. f. t. i. binarius.

Diascholi vt diascholes dicūt iasij. i. dicta-
tores vel distinctores legi. h̄ est publice ra-
tionis. 7 fm h̄ accipif in glo. de tabu. sc̄p.
vel pic. l. li. xj.

Diasynthetica vt diasynthetica d̄z illa ps
grammatice vbi agif de p̄structiōe. Inde
dyasyntheticus. a. ū. i. de p̄structiōe. tra-
ctans.

Diasirtos est figura locutiōis in theologia
familiar. qñ aliqua vox vel dictio ad duo
trahitur. vt Nequando rapiat vt leo ani-
mam meaz. scilicet ille qui est leo. vt leo nō
rapiat.

Distasis d̄z dissensio aimoz qđ quidaz sedi-
tionem vocant.

Diascole est cū dictio breuis vnū tps habe-
at. mittit illā in duo tpa pducendo. 7 d̄z a
dia qđ est diuisio vel diuidens 7 stolos qđ
est missio.

Diatefferon. symphonia q̄ p̄stat ex duobus
tonis 7 semitonio. 7 habet q̄ttuor sonos.

Diatoniū d̄z gen⁹ modoz in musica.

Diatonius. i. media diuisio. vt est luna cuz
est in partes diuisa.

Dibellum. li. i. secundū bellum.

Dica. ce. f. p. i. tabula vel cautio. vel charta
p̄pe vbi p̄tinet summa debiti 7 noīa debi-
toz. vel debentiū. 7 ponif p̄ qualibet pte
charte.

Dicacitas. tat. f. t. breuis 7 acuta dictio ad
hominū risus. vel immoderata vel multa
locutio.

Dicaculus. la. lū. i. aliq̄tuluz dicax. Unde
plaut⁹. Dicacula inquit est meretrix

Dicax. ois. t. i. facit⁹. vrbān⁹. vt q̄ v̄bis bñ
loquif. vel q̄ immoderate 7 mltū loquitur
In dicacitas. tatis. 7 cor. i. an c. sicut veri-
dicus. maledicus.

Diceriū. rj. est iocose v̄bum dictum.

Dicolos. vide supra in colon.

Dictator. ois. m. t. q̄ dictat. An dictatores
oli dicti fuerūt q̄ summū magisteriū gere-
bant. quoz erat in minoribus causis snias
ferre seu dictare. vt. ff. de ori. iu. l. ij. Et po-
pulo dicūt autores. q̄z creati fuerunt tres

a rhomanis post cesarej In dictatura. re.
eor dignitas vel honor.

Dicio. onis. f. t. i. ptas. p dicit. imperiū. 7 dicit
a dico. cis. 7 debz scribi p solā c. 7 ntus ei?
raro est in vsu. An in Iudith dicit. In dicio
ne tua dñe sūt cūcta posita. Sz dicio. onis
p ct. est pars quelibet orationis. Et dicit a
dico. cis. eo q dicat aliqd. i. significet. vel
intelligi faciat.

Didascalus grece. latine dicitur magister siue do
ctor. In h didascalus. tus. tui. id ē magi
stratus Et didascalus. ca. cū. i. magistra
lis siue doctrinal. An genus quoddam lo
quendi discipli ad magistrum dicitur didasca
licum. quo Boetius vtitur in libro de con
solatione phie.

Didymus. pe. corre. grece. dubius latine.
Thomas apłs dictus est didymus. quia
diu hesitauit in fide.

Didrachma. me. i. due drachme vl mēsure
Unde Matthei. xvi. Magister vester
non soluit didrachmaz. 7 debet scribi per
ch. non p g.

Diemeron grece. dicitur biduum latine. 7 dicitur
a dyo qd est duo. 7 emeraz. qd est dies.

Diennū. nū. i. duoz annoz.

Dierectus. cti. i. malus dies. dicitur sic p con
trariū. 7 dicitur dies 7 rectus.

Dieresis est diuisio syllabe. vni? in duas fa
cta. vt apud Ouid. Tertia post aliū succes
sit cneaples.

Dies. ei. a dian dicitur. qz clarus sit. vl dicitur a dijs
qz eoz nomibus dies appellat. qz noibus
planetaz qz qdā deos reputauerit. Sp ei
dies sumit nomen ab illo planeta. q in illo
die hz pmā horā. An qz sol hz pmā horaz
in die dñico. dictus est dies sol vl dies do
minic. qz sol maior est. 7 qñ dñs inter pla
netas. 7 sic de alijs. 7 est incerti generis in
singulari dies. sz in plali est ge. m. Et nō q
qdā dies dicitur natural. qdā artificial. Bi
es artificial est claritas sol in aere. vl ē spa
cium tps in quo sol vtitur ab oriēte in oc
cidentem. Dies natural est spacium diei 7
noctis. i. spacium in quo sol pcedit ab orien
te in occidentē. 7 itez ab occidente reuertit
tur in orientē. ihuius aut diei pncipiu3 di
uerso mō affigē. Chaldei 7 perse a sol ortu
faciūt initium diei natural. Egiptij ab initio
nocti. Rhomani a media nocte. Atheniē
ses a sexta hora diei. Et dies hz e. vel u. in
ablatiuo. Unde Imperius atqz dies ritus
nox e. vel u. casu. Dicitur in sexto. q quattu
or esse memento. In diecula. pe. cor. id est

parua dies. 7 ponit p qualibet parua mo
ra temporis.

Diespiter. tris. vel piteris. pe. cor. i. Iupit
7 dicitur a dies 7 paf. quasi diei paf. An Oba
crobius de saturnalibus. Ipi qz rhomani
diespitrem Iouem appellabāt.

Dieta. te. pe. p. i. diei itineratio. Itez dieta
dicitur obfauatio legis 7 vite vel corpis dispē
satio vel cibus infirmoz. Dieta etiā dicitur ce
naculum. quo die magi qz nocte solent ho
mines residere. vt. ff. de dona. l. Luci. vel
domūcula pstructa in hort p colligendis
fructib. seu oblectatiōis gra. Ita accipit
in. l. senatus. s. marcellus. ff. de le. j. Item
dieta dicitur spacium vnius diei vel lapsus. Di
citur etiā vni? diei opatio. p dicitur etiā diei
vnius diei certa 7 determinata comestio.
Cōtinet aut dieta legal viginti miliaria ita
lica. Dieta xō vulgaris dicitur illa q habetur
fm p suetudinem regionis.

Dieta dicitur. q in cenaculo alieno se diri
gunt. animo furadi. a dieta fm illā sigtio
nem. qua dieta significat cenaculum. Sic
exponit in. l. sacularius. in prin. ff. de edi.
edic.

Dietic. a. ū. i. regular. f. se de die in diez cu
stodiens. sicut faciunt claustrales.

Diegentis disiunctio dicitur fm p dāp.

Difficax. caxis. ois. t. i. difficil. 7 cōparatur
In difficacia. cie. 7 hec difficacitas. tatis.
in eodem sensu.

Difficilis. lis. p. t. 7 h le. cōponit a dis 7 fa
cilis. 7 cōpaf. 7 facit suplatiuus lim. In
difficultas. tatis. i. grauitas. Itez difficile
qñqz ponit p nullo mō. vt. ij. q. vj. biduū.
x. sed adūsus.

Diffinitio. onis. f. t. i. termin? demonstrās
qd est esse rei. Vel diffinitio est oratio exp
mens esse rei p substantialia. vt aial ratio
nale mortale. expmit esse hois p genus et
differētias q sunt sibi substātia Et argu
mentatur a diffinitioe affirmando 7 negā
do. Diffinitio etiā est qdā color rheto
ricus. 7 est brevis demonstratio rei p ora
tionem facta. p pās rei amplectens p pēta
tes. vt Prodigus est quasi vitio retinēda
pfundens. Largus qui sumptum facit ex
ratione libenter 7c. Vel diffinitio idē est
quod corona. vt dicit glosa super illd Ege
chielis. xliij. Diffinitio eius vsqz ad labiū
Diffugus. diffuga. diffugum. i. in diuisa fu
giens. vel vndiqz fugiens. Inde diffugū
gij. fuga.

Digamma figura. f. dicta. eo q habeat duo

gāma. i. g.
Digamus. a. ū. pe. cor. dicitur quod duabus nupsit. scilicet viris vel vxoribus. et dicitur a dyo quod est duo et gamos. vxor. Unde digamia. mig. i. due nuptie. vel propter rietas qua aliquis dicitur digamus.
Digeries. riei. f. g. i. digestio. euacuatio. et componit indigeres. riei. i. indigestio
Digestibilis. p. t. et h. le. quod facile digeri potest.
Digestista. te. p. p. quod vel quod docet digestum. vel quod docetur.
Digestū. n. s. dicitur quod liber legalis. sic dicitur. propter legalia precepta ibi excellent digesta. quod alio nomine dicitur pandecta seu liber pandectarum. In hunc et hęc digesta. et h. le. quod pertinet ad digestum.
Digestus. a. ū. i. presumptus. ordinatus. expositus. In prepositione. Indigestus. a. ū. quasi non digestus. Et digestio onis. i. presumptio ordinatio. explicatio. et h. digestus. tus. tui.
Digitabulū. li. infirmum in quod digitus intromittitur. quod et digitale dicitur.
Digitellus. li. vel digitulus. li. diminutiuum id est paruus digitus.
Digitus. ti. a. decem dicitur. quia decem sunt digiti in utraque manu. vel in utroque pede. Ut digiti dicuntur. quia decem iuncti existunt. nam habent in se numerum perfectum et ordinem decemissimum. Primus dicitur pollex. quia inter ceteros pollet virtute et potestate et grossitudine. Secundus saluatorius vel demonstratorius vel index dicitur quia eo fere salutamus vel aliquid iudicamus vel demonstramus. Tertius dicitur medius vel impudicus. quia per eum plerumque probri insectatio exprimitur. Quartus dicitur anularis. quia in eo solet ferri anulus. et idem medicinalis dicitur. quia in eo trita collyria a medicis colliguntur. Quintus auricularis. quia eo aurem scalpimus vel quia eo solemus aurem purgare.
Digma. i. dignitas. vel nomen. decus. laus gloria.
Dignitas est alicuius honesta autoritas. cultu. honore et verecundia digna. Item dignitas. decus. laus. nomen. gloria. summus. honor
Dignitosus. a. ū. i. dignus. Unde Chrysostomus super Mattheum. Cum in illo seculo caro infirma dignitose anime fuerit subiecta
Dignus. na. nū. i. equus. congruus. competens. honestus. probus.
Dilatio. est tempus in causa protractio. Ut finis. Est tempus quod habet certum principium et certum finem. Vel sic. est tempus datum a lege vel a iudice partibus ad veniendum. Et talis

est duplex. scilicet prima quod datur ab homine vel a iudice. secunda quod datur a iure vel a lege. ut patet in Rubrica de feriis. Et dilationum finis habet. scilicet in sum. tit. de dilationibus. §. i. Alię sunt citatorie quę dantur vocato ad causam ad veniendum ad iudicem ante litis contestationem. infra quas citatur se preparet ut veniat in termino. et nihilominus post terminum. ut de officiis. dele. presuluit. Alię restitutorie quę dantur his quę spoliati fuerunt seu sunt. vel quę dantur ad appellandum quę sunt decem dies. vel ad restitutionem in integrum petendam. quę olim infra annum utilem hodie quadriennium continuum dantur. ut. L. de in integrum restitutio. l. si. Alię sunt deliberatorie quę dantur reis ad deliberandum. de quibus. L. de litis. contest. Alię sunt pemptorie quę dantur volenti probare. de quibus in. l. si. L. de dilationibus. Alię sunt executorie quę dantur condemnato ad hoc quod satisfaciatur. de his. l. si. L. de usufructu. Alię sunt reuocatorie quę dantur habentibus ius reuocandi domum. de quibus habet. l. si. §. legatis. ff. de iudi. Alię sunt vacatorie siue feriales. ut in. l. de feriis. ff. eo. tit. et. xxv. q. iiii. p. totum. Alię persecutorie quę dantur ad appellationem persequendam. de quibus in Aul. ci. quę appellat. L. de temp. app. Alię sunt saluatorie. ut penitentiales. Alię preceptorie. de app. c. preterea. Alię electorie. ut de conuer. p. iu. c. ex publico. ff. de adop. l. mancipio. et de elec. ne per defectu Alię exptorie ut de frige. et male. laudabilem. Alię exemptorie. ut qui mascul. accu. pos. c. si. Alię refutatorie. ut de appel. personas. et. c. requir. si Alię exceptorie. scilicet ad proponendas exceptiones concessas a iure. de excep. pastoralis.

Dilemma quodam argumentatio quę a quibusdam vocatur complexio. et dicitur a dyo quod est duo. et lemma vorago. quia vndique complectitur aduersariū. A quibusdam vero comutatur syllogismus dicitur.

Dilucidus. da. dū. i. clarus et aptus.

Diluculū. li. pe. cor. tempus illud cum incipit parua lux esse. et a nocte diuidi finis habet. Ilias pias vero dicit. Diluculū. aurora.

Diludiū. di. loc. ubi diuersi ludii exercentur vel ludus diuisus et diuisus ab alio. Unde Oratius in epi. Displicet ille locus clamor et diludia posco

Dilutus. a. ū. i. distemperatus. liquidus vel per liquiditatem diuisus. et per. lu. Unde Persius Dilutas quęrit geminet quę fistula guttas.

Diluuiū. iiii. n. s. cataclismus. nimia aquarum inundatio vel destructio Et prope ex nimia aquarum inundatione. sic dictum. quia aquarum

clade omnia q̄ inundauerit diluat. i. cōmi-
sceat ⁊ destruat.

Dimēsiō. onis. dī. mensura vel mensuratio
vel numerus vel numeratio. In d̄ h̄ et h̄c
dimensionalis. ⁊ hoc l̄. i. ad dimensionez
ptinens.

Dina. nē. est pp̄m nomen filie Jacob.

Dinascia vt habet in historiis super Gen̄.
caplo de ortu regnoz dinascia egiptij sum-
mam ptatem vocant

Diocesis. sis. f. t. interpretat gubernatio. ⁊ h̄
nō fm̄ p̄ptatem xbi vel ptatem. s̄ fm̄ ef-
fectum. Et est diocesis p̄pe baptismalis ec-
clesie. territorij ⁊ gubernatio.

Diogenes. nis. pp̄m nomen viri. ⁊ corri-
pe. sicut Hermogenes. nis.

Diomedes. is. pe. p̄d. pp̄m nomē ē cuiusdā
viri Et vt narrat p̄p̄. Diomedem paga-
ni deū asserunt. cuius socios in aues p̄uer-
los ita se ludificare dicūt. vt suis. i. grecis
colludant. alienos xberent ⁊ ad templum
Diomedis rostro aquā portant. s̄ h̄ vt fin-
gunt. vel si aquam portant. vel tale aliqd
ludificationibus sit demonium. qui eos a
veri dei cultu abstrahunt. l̄ hugl. etiam di-
cit. Diomedes aues dicti sunt a socijs dio-
medis. q̄s ferunt fabulē in illas aues suis-
se conuersos.

Dione. i. venus. ⁊ dī a dīan. q̄ pulc̄ sit. vel
dicta est dione a m̄se sua q̄ similis dicta est
dione. quasi duos nectens in amore. Non
enī amor p̄t̄ expleri sine duob̄. Vel dī a
dione. quasi ex duobus nata In dioneus
nea. nē. i. venereus Vñ Virgilius. Ecce
dionei p̄cessit cēsar̄is astrum.

Dionysius. sij. dict̄ est bacchus. Vñ pl̄li-
ter h̄c dionisia dicunt̄ festa bacchi. Item
dionysius dī q̄dam lapis fuscus ⁊ rubēti-
bus notis sparsus sic dictus. q̄ ⁊ si aq̄ ad-
mixtus sit. contrit̄ n̄m̄iū fragrat fm̄ l̄ hu-
gui. p̄p̄. v̄o sic dicit. Dionysia gēma ni-
gra mixtis notis rubeis valens p̄tra ebrie-
tatem. Item dionysius est pp̄m nom̄ cuius-
dam sancti doctoris. qui arcopagita a vi-
co ciuitatis in quo habitabat dictus est. et
interpretatur vehementer fugiens vel ele-
uatus.

Dioscorus. ri. m. ge. pe. cor. i. iunius.

Dyota dī vas vinariū duas aures. i. duas
anas h̄ns. a dyo quod est duo. ⁊ ora q̄ ē
auris. l̄ hoc alio noīe dī amphora. Et p̄d.
o. Vñ. Auris otis tibi sit inde dyota ve-
nit.

Diotrepes. pis. pe. cor. q̄dā heresiarcha. ⁊

interpretat speciosus. insulsus. vel decor. in
faniens.

Diaulares sunt vilissime meretrices. par-
ui stipendij. Vel Diaule fm̄ p̄p̄. Vel
h̄c alio noīe dicūt diuoltes. vt videt̄ vel-
le l̄ hugl.

Diplois. ploidis. f. t. duplex vestis. ⁊ dī a
diplo. as. eo q̄ sit duplex amict̄. ⁊ est ve-
stis militaris. Vñ p̄sal. Sicut diploide cō-
fusione sua.

Diplonia. nie. f. p. i. duplex locutio. ⁊ dī a
diplo. as. Inde etiam diplomius. a. ū. id ē
duplicatus. Et hic diplomatarius. id ē du-
plicator.

Dipondius. dij. m. s. i. duo pōdera. f. gen̄
ponderis ex duobus assibus compositus.
Vñ in euangelio. Nōne duo passerēs ve-
niunt dipondio.

Dipsa. p̄se. f. p. ⁊ h̄c dipsas. fadis. ⁊ h̄c di-
psis. huius sis. vel sidis. genus est sp̄entl.
⁊ interpretat sitibūda. Vñ ⁊ latine dī situla
q̄ quē mordet siti facit p̄ire. Vñ Deutro.
vij. In qua erat serpens statu adurens et
scorpio ac dipsas. vbi dicit glo. Dipsas ge-
nus aspidis. q̄ latine dī situla. quemcunq̄
momorderit. siti p̄imit vel perit. adeo pua
vt cum calcat nō videat̄. cuius venenū aī
extinguit q̄ sentiat̄. nec tristitia ⁊ sentit mo-
riturus.

Diptica. cē. f. p. tabula manual. q̄ ⁊ pugilla-
ris dī ⁊ ephimeris. Vñ q̄dam. Clerice di-
pticas lateri ne depresseris vnq̄ Vñ scdm̄
p̄p̄. Diptice sunt tabulę quibus corru-
ptores amorem suū inscribunt puell. et p̄-
du. pri. Vñ in decretis. xxiii. q. ii. canone
Sane p̄fert. circa p̄ncipium dī. Et in sacri
dipticis scripserunt. quod glo. ibidē expo-
nit dicens. Diptice. a dico. cis. Et dicit ea-
dem glo. postea q̄ diptice sunt columnę in
quibus imagines patrū in suo cathalago
ponunt̄.

Diphthongus. f. s. est cōglutinatio duarū
vocaliū in vna ⁊ eadem syllaba vim suam
retinentiū. Et sunt quattuor. f. au. eu. ae. ⁊
oe. quaz due scribunt̄ ⁊ p̄ferunt̄. sc̄z au ⁊
eu. alię due scribūt̄ ⁊ non p̄ferunt̄. f. ae.
et oe.

Dira. rē. f. p. i. furia. ⁊ dī a durus. q̄ dura
sit. Et dicunt̄ p̄pe eumenides vel erinny-
des in inferno. furie in terra. dire in celo. q̄
si deoz ire. q̄ ex ira deoz pueniūt. ⁊ ē ety-
mologia non compositio fm̄ l̄ hugl. p̄dapi-
as dicit. Dire deę p̄gnarum dicuntur vl-
trices.

Dirus. a. ū. i. crudel. re. immifcoris. asper
atrox. detestabil. Q. aut dī dirus. q̄si d iui-
na ira inundatus. etymo. est nō cōpositio.
Prope autem dī dirum qd̄ diuina inferi
ira. Dicif etiam dirus. i. magnus. 7 p. di.
Unde qdam. Blādicie plusq̄ ira venena
nocent.

Bis. 2. t. 7 h dīte. gto huius dītis. i. diues.
opulentus. s3 neutz in singulari non est in
vsu. Et cōpaf dis. dītior. dītissim. Item
dis dītis. i. pluto. a dītando. qz nris morti
bus orbe in suū dītāt.

Bis grēce latine dī bis.

Discerniculū. li. pe. cor. ornamentū x̄giale
vt acus cū qua x̄go discernit 7 diuidit ca-
pillos.

Discidiū. dīj. n. s. i. sepatio. diuortiu. a di-
scindo. dis. eo q̄ q̄s a pacto discedat. In d̄
discidiosus. a. ū. q̄ frequēs est in discidijs.
7 q̄ discidia amat. p̄dōt etiā dici dissidium
a dissido. dis.

Discinctus. a. ū. i. delegat. remissus. incō-
posit. 7 dī a discigo. gis. qd̄ est deligare.

Un. iij. Re. xxij. Non gloriatur accinctus
eque. vt discinctus.

Disciplina. nē. dī a disco vel discipulus. qz
discit plena. Et est disciplina in discipulo.
Doctrina in magistro. Facultas vel p̄fēs-
sio vel scientia in vtroq̄.

Discipulus. li. m. s. q̄ addiscit. In discipula
lē. 7 h 7 hēc discipular. 7 h re. Et discipu-
latus. tus. tui.

Discoforus. a. ū. pe. cor. i. discū ferens. Un
Ihieronimus in plogo Daniel. Cū vero
ad abachuc venerat 7 de iudea ad chalde-
am raptū discofor lectitabat.

Discolor. loris. 2. t. i. diuisor color. vt alte-
rius color. Un Iheremie. xxij. Nunquid
auis discolor. hereditas mea mihi.

Discholus. la. lū. pe. cor. i. discors a schola
indocr. idiorha. illiteratus. a schola diui-
sus 7 diuisus. Un. j. p̄e. ij. Nō tñ bonis 7
modestis. sed etiā disciol.

Discors. 2. t. q̄si diuisi cordis. vel q̄si deorsū
a corde alterius. In hēc discordia. diē. Et
discordiosus. a. ū.

Discretio. onis. f. t. i. diuisio. scia. discussio
q̄rūlibet rez p̄sideratio ad qd̄ tendant. Et
vt dicit qdam poeta. Oibus in rebus res
est discretio summa. Itē discretio est attri-
butio actus vel passionis aliqb̄ cū exclusi-
one alicuius vel aliquoz.

Discrimen. inis. i. piculuz vite aliqñ disci-
men dī linea vel distātia q̄ diuidit capillos

capitis alicui. qñq̄ dī differentia. sepatō
in duo. Vel fm p̄p̄. Discrimen est per-
culuz. distantia labor a discernendo. quia
aliquādo duaz reruz separatio ostendit q̄
contuncte esse possunt. vt in ornamentū mu-
lierū. Un discriminālia dicunt q̄ diuidūt
capillos p̄ mediam frontem.

Discriminalis. 2. t. 7 h le. qd̄ diuidit. 7 dī a
discrimē. Et hoc discriminale lis. Et sunt
p̄p̄e d iscriminalia mulierum capitis oma-
menta dicta q̄ caput mulier a viro discer-
nunt vel crines diuidunt.

Discumbens. tis. ois. t. i. ad discū sedēs. et
fercula sumens. a discumbo. bis.

Discus. ci. m. s. i. scutella. 7 dī a scus. qd̄ est
rotundū. q̄ olim 7 scus dicebat. sic 7 disc̄
a rotunditate. s3 nunc discus dī. qz 7 escas
7 fercula apponit. vel potius est etymo. di-
scus quasi dans escas. In dē disculus. li.
dimi. i. paruus discus. Et discumbens. id
est ad discum sedens. Et nota q̄ discus p̄-
prie est scutella 7 non mensa. licet p̄ea po-
natur qñq̄ p̄ metonomiam. Et a discus di-
ctus est disc̄ ludus plumbeq̄ scutelle. 7 ip-
sa plumbea scutella. qz facta erat ad simili-
tudinē scutelle. 7 in aere p̄iciēbatur. q̄
ludus nunc dī ludus p̄iciendi lapidem.
Un Oratius in poetria. Indoctusq̄ p̄ile
disci vetrochi ye quiescit. Discus etiā dī
mapa vel mensale Un 7 aimalia dicuntur
apparuisse p̄etro in disco. qd̄ alibi Liber
Actuum ap̄orum lintheum vocat. Unde
Discus scutellam mensam notat atq̄ ma-
pellam. vel sic. Est discus ludus discus qz
regia mensa. Discus scutella sit tibi discus
qz mapa.

Diffusus. a. ū. nomen. i. sapiens. eloquens 7
facundus. 7 dī a differo. ris. 7 fm Ihuui.
subtrahit vnū s. q̄uis sint duo in x̄bo. p̄-
ticipio. 7 x̄bali. vt differo. dissertor. disser-
tus. Un 7 p̄ma corripit in disertus. Unde
Oratius. Secundi calices quem nō fecere
disertū. Et comparatur. diffusus. tior. tissim.
Alij dicunt q̄ diffusus cōponit a di. et ars.
interposita s. 7 sic est nomē. Cum x̄o ē par-
ticipium scribit p̄ geminum s. In d̄ diser-
ratio. 7 est ciuil sapientia. vt. L. de or. cog.
l. qualis.

Disinteria. rie. f. p. pe. acuta. i. diuisio conti-
nuationis. vel vlceratio intestinor. Et fit
a ncedenti fluore. quē grēci diarā vocant. 7
dī ab interia vel enteria. quod est intestia.
Et fm hoc pōt dici disinteria vel disente-
ria fm Ihuui. p̄apias x̄o dīc q̄ disinteria

est sanguineus fluxus ventris cū exco-
ratione intestinorū.

Disnoicus. i. suspiciosus. q̄ plus recipit q̄
emittit. ⁊ vidē esse cōpositū a dis. qd̄ est di-
uisio. vel diuisum ⁊ noicus. quod est infir-
mus. Inde disnoicus q̄ nō equo modo re-
cipit ⁊ emittit.

Dispectus. a. ū. i. cōtemptus. Et dispectio
fastidiū. supbia

Dispendiū. dij. n. s. ⁊ hec dispensa. se. i. ni-
mia largitas vel nimia dispensa. ⁊ d̄ a dis-
pēdo. dis. Et dispendiū d̄ qd̄ est p̄trariū
cōpendiū. i. longū ⁊ inutile. In dispendio
sus. a. ū. i. lōgus ⁊ inutil. Et cōpaf̄ dispen-
diosus. fior. lissim⁹. In hec dispēdiositas.
tatis. fm̄ l hugl. p̄paf̄. x̄o dicit. Dispēdiū
damnum vel detrimentū.

Dispensator. fm̄ p̄paf̄. d̄ cui credī admi-
nistratio pecuniarū. q̄ p̄us q̄ dabāt pecuni-
am nō numerabant. sed appendebāt eam.

Dispensatio est iuris cōis p̄uvida relaxa-
tio vtilitate seu nēcitate p̄sata. fm̄ Guil.
in spe. ti. de dispē. Vel sic. Est rigoris iur-
p̄cū ad quē spectat canonice facta relaxa-
tio. j. q. vij. nisi rigor. ⁊. c. se. Quq̄ tamen
dispensatio capī im p̄p̄e. s. p̄ iur̄ declara-
tione. vt in. c. q̄ntauallis. de iure iur̄.

Displosus. a. ū. i. diffus⁹. apr⁹. disruptus

Dissyllabus. a. ū. i. duarū syllabarū. ⁊ dicit a
dis. ⁊ syllaba.

Dissitus. a. ū. pe. cor. i. sepatus.

Dissuria est arida vrīnē digestio v̄l difficul-
tas mingendi.

Dissutus. a. ū. pe. p. i. disiunctus. ⁊ in futu-
ra fractus.

Distichon. n. s. ⁊ h̄ distichiū inueni⁹. i. car-
men v̄l opus duorū vsuū. ⁊ d̄ a di. i. duo.
⁊ stichon qd̄ est vsus. And Theodolus.
Quos in distichij carmē complecter̄ emi.
Item distichon d̄ quoddam genus dicen-
di. cum. s. autor totū loquī p̄ se sine p̄sona
introducta.

Distinctus. a. ū. i. diuisus. sepatus. desig⁹
punctatus. determinatus

Distinctio. onis. i. diuisio. p̄ctatō. sepatio
Et distinctiōis tres sunt sp̄ties. s. colum-
coma. p̄odus. de q̄bus vide locis suis

Districus. a. ū. i. seuerus. asper. auster⁹. et
compatur.

Distrophos d̄ oda illa q̄ sp̄ in secundo ver-
su repetit varietatem versus. vide infra in
strophos.

Diual. p. t. ⁊ h̄ le. pe. p. i. diuin⁹. An̄ diual⁹
d̄ p̄nceps vel impator. qui quasi de⁹ habe-

batur.

Diuersicliniū. n̄j. n. s. i. loc⁹ vbi diūse vie
iungunt. ⁊ d̄ a diūsus. a. ū. ⁊ clino. nas.
q̄ illic diuerse vie acclinant. v̄l q̄ illic via
inclinat ad diūsa. qd̄ aliter grece dicitur h̄
eteroclitū. Item eteroclitā siue diūsciliniā
dicunt q̄dam nomia in arte grāmatica q̄si
ad diuersa se inclinantia. s. q̄ inclinat se ad
diuersas dictiones in diuersis casibus. vt
Iupiter iouis. vel ad diuersas significatō-
nes. vel ad diuersas declinationes. vel ad
diuersa genera in diuersis numeris. vt ve-
spera. re. vas. vasa. celum. celi.

Diuersorium. rij. n. s. i. diuersitas viarū. s.
vbi viator ad callem diuertit. vel locus re-
motus ab alio. vel receptaculū. s. hospitii
vel hospitale. ⁊ d̄ a diuerto. tis. quia illuc
diuertimus. vel q̄ ex diuersis v̄is ibi con-
uenitur. Unde in Luca. Non erat ei locus
in diuersorio. Et vt dicit glo. Diuersorij
est domus inter duos muros duas habēs
ianuas. vt. s. ex diuersis v̄is recipiat adue-
nientes. ⁊ s̄gt ecclesiam inter paradysū et
mundum.

Diuersus. sa. sum. i. diuisus. sepatus. non
concor. malus. ⁊ cōpaf̄. In hec diūsitā
tat. i. varietas.

Diuerticulum. li. n. s. i. flexus viarum. vbi
vna via diuertit ab alia. vel ip̄e callis per
quem diuertimus ab alia via. quasi diuer-
sa via.

Diues. cōis. ge. declinatione. s̄ ois cōstru-
ctione d̄ quasi diu habens. i. cupiēs diui-
tias. id est opulentus. vel pecuniosus. siue
vtatur siue non.

Diuitiosus. a. ū. i. copiosus. plen⁹ diuitijs.
In diuitiositas. tatis. i. copiositas.

Diuidens. denti. m. t. i. ouis v̄l agnus duos
h̄ns tm̄ dentes. ⁊ d̄ a duo ⁊ dens. Item di-
uidens. tis. omnis ge. pōt esse participiū
de diuido. dis.

Diuidia. dig. f. p. i. discordia. vel bellona.
In diuidiosus. sa. suz. i. discordiosus. q̄ p̄
suā discordiā alios diuidit ⁊ discordare fa-
cit. q̄ ⁊ diuifiosus d̄.

Diuidiculū. li. n. s. d̄ castellū in diuisione
terrarū positum.

Diuiduus. a. ū. q̄ diuidit vel diuidit. In d̄
diuiduitas. tat. ⁊ p̄ cōpositionē id̄iuidu⁹.
a. ū. ⁊ hec indiuiduitas. tatis.

Diuinus. a. ū. qd̄ est deorū. v̄l p̄tēs ad de-
os. ⁊ d̄ a diuus. a. ū. Et diuini dicunt cē-
lestes deificati. Item diuini qui tractāt de
deo. qui magis proprie dicuntur theologi.

Et diuini q̄ diuinant ⁊ astutia q̄dam fraudulenta hominibus futura cōiecturant. In diuinitas. tatis.

Diuinatoz. futura p̄templās d̄r. ⁊ sp̄ in malo accipitur.

Diuinatio. accipit̄ triplici. P̄rio p̄sciētia theologie. a q̄ theologi dicunt̄ diuini. Secūdo p̄scia infusa a deo. ⁊ sic accipit̄ p̄ro uerb. xli. Diuinatio in labijs regi. Nam i iudicio nō errauit os eius. Tercio p̄scientia magica vel fallaci p̄phanatiōe vel p̄pheticatione. qua falli p̄phete ⁊ magi fingunt se p̄uidere vel p̄scire futura. ita capis̄ in. l. nemo. l. de male. ⁊ mathe. Et vt dicit Varro. quattuor esse genera diuinationis id est terrā. aquam. ignem. aerē. hinc Geomantiam. hydromantiam. aeromantiam. pyromantiam dicimus.

Diuisoriū d̄r cella ab alijs diuisa.

Diuoltes vilissimę meretrices. q̄ se suaq̄ gratia nūmoz p̄bent. Et dicūt diuoltes q̄si desiderii volantes. vel quasi p̄nūmo volute.

Diuortii. n. s. d̄r q̄si diuersum. i. via vel semita in diuersum tendēs. ⁊ ponit̄ generaliter p̄separatiōe ⁊ diuisione. ⁊ subfugitione. An̄ Diuortium fm̄ Goff. ⁊ Hosti. est inter virū ⁊ mulierem legitime facta separatio. ⁊ dicitur a diuersitate mentium. q̄ hi qui matrimonium distrabunt in diuersas partes eunt.

Diurnus. a. ū. i. vnius diei. vel durans per vnum diem. ⁊ d̄r a diu fm̄ qd̄ accipit̄ p̄o determinato spacio t̄pis.

Diūs. a. ū. i. diuin⁹ ⁊ sanctus. ⁊ d̄r a deus.

Diuturnus. a. ū. d̄r a diu fm̄ qd̄ accipit̄ p̄o indeterminato spacio t̄pis. ⁊ est qd̄ habet indeterminatam significationem t̄pis. sic diurnus determinatā. Et diutinus. a. ū. i. eodem sensu. i. longus. plixus. diu durās continuans. ⁊ d̄r diutinus. na. nū. a diu sic diurnus fm̄ Huguitonez. P̄dapias vero dicit. Diutina dicta ab eo q̄ diu durauerint. diuturna a perpetuitate dicta. quasi eterna.

Diuus. a. ū. i. deificatus. ⁊ d̄r a deus. Sed deus est sp̄. diuus vero fit quasi q̄ ex mortali fit immortalis. An̄ fm̄ P̄dapi. Diuus d̄r deus vel impator. q̄ post mortem velut deus habet.

D ante D

Docibilis. p. t. ⁊ h̄ le. ⁊ h̄ ⁊ h̄c docil. ⁊ h̄ le. p̄ syncopā differūt. Nam docil est discipu

lus q̄ facile doceat. Non em̄ d̄r docil. q̄ sit doctus. sed q̄ doceri pōt. Est em̄ ingeniosus ⁊ ad discendū par⁹. Docibil⁹ nō est lib⁹ q̄ facile discit vel disci pōt. ponit̄ tñ vnum p̄ altero Unde Joannis. vi. Erūt omnes docibiles dei. i. dociles

Docillus. li. m. s. i. clepsydra.

Docimen. inis. qd̄ ⁊ h̄ documen inuenitur. pe. cor. i. documentū.

Doctiloquus. qua. quū. q̄ docteloq̄. In d̄ doctiloquiū. quij. i. doctū eloquiū. v̄l docta ⁊ sapiens locutio

Dodona. ne. f. p. i. dea gladiū. Et dodona etiā dicta est q̄dam silua epiro a dādo dōa. id est glandes hominib⁹. In dodoneus. nea neu. possessiuum

Dodrans. anl. est q̄dam ps̄ assis q̄ ex nouē vncijs p̄fici. nec d̄r ad totum. vt Insti. de here. insti. s. hereditas.

Dogma. tis. n. t. i. doctrina vel iteratio doctrine. vel decretū. placitū. consensio. cōsolatio In dogmaticus. a. ū. i. doctus sagax prudens. sophistic⁹. instruēs vel instruct⁹ vel p̄solatus.

Dolabra. bre. f. p. ⁊ h̄ dolabrū. bri. p̄ eodez scz instrumēto dolandi. f. p̄ bipēni. Inde dolabella. le. ⁊ h̄ dolabelluz. li. ambo diminutua.

Dolatura. re. f. p. i. dolatio. vel id qd̄ dolādo auferit̄ de ligno. vel id cū quo dolatur. ⁊ d̄r a dolo. as. a quo etiā dolatit. p. t. ⁊ h̄ le. i. aptum ad dolandū. ⁊ h̄ dolatorii. r̄ij. locus in quo dolat.

Doliū. li. n. s. d̄r vas terre rotundū.

Dolo vel dolon. onis. a dolus d̄r Et sūt dolones tela abscondita in ligneis vaginis p̄pter dolū. ⁊ etiā ip̄e lignę vaginę dicunt̄ dolones. inter q̄s latet pugio s̄ specie baculi. ⁊ dicunt̄ sic. eo q̄ fallant ⁊ decipiant ferro cū p̄ferant specie ligni. Hos etiā vulgus greco noīe oxos vocant. i. acutos An̄ ⁊ apud medicos acutus morbus oxea d̄r. ab ori qd̄ est acutū.

Dolor. oris. m. t. est corpis inq̄etudo Et nō q̄ dolor nō est lesio sed lesionis sensus.

Dolorosus. a. ū. i. plenus dolore.

Dolosus. a. ū. i. insidiosus. vel malign⁹. eo q̄ deludat. Et em̄ decipiat occultam maliciam blandis sm̄onibus adornat.

Dolumen. inis. n. t. idem est qd̄ dolabra

Dolus. li. m. s. i. fraus. malicia occulta blandis sm̄onibus adornata. calliditas menti Et dicitur a dolore. eo q̄ dolorem inferat. Vel componitur Dolus a deludo. quasi

delus. eo q̄ deludat ⁊ decipiat. Et fit dol⁹
aio. insidię loco vel telo. fraus circa fidem
mutuatā. Et est dolus cum aliud agitur.
aliud simulatur. Et inde per compositio-
nem subdolus. a. um. Et subdol⁹. li. substā-
tium.

Doli capax est primus pubertati. s. quādo
mas h̄z vñdecim annos ⁊ dimidiū. Tunc
em̄ potest delinquere. p̄ter q̄ in adulterio.
fm̄ Accur. Femina x̄o q̄n h̄z nouem ⁊ di-
midium annos. vt no. ff. de re. iur. in. l. pu-
pillis. Aug⁹. vero dicit in eplā ad renatuz
q̄ puer d̄z doli capax. cum est septē annoz
q̄ tunc mentiri ⁊ verū loqui p̄t. vt no. in
c. ois vtriusq̄ sexus. de pe. ⁊ re.

Doma. matis. n. t. greci tectuz dicūt. potest
etiā dici doma tectū. vel etiā atriū qd̄ non
tegitur. Unde p̄biologus. Beq̄ pilis
eius fiat sub domate fumus. Et. ij. Re. v.
Domatum fistulas ⁊ c. Et appellāt doma-
tum fistulę cannales. quibus stillicidia de-
fluebant.

Domesticus. a. ū. i. notus ⁊ familiaris. q̄si i
domo eadem stans.

Domestici sunt libertus. colonus. ascripti-
tius mercenarius. oēs de familia alicui⁹ si
ue sint liberti siue nō. ⁊ oēs familiares qui
habitant cū aliquo ⁊ vxor. ⁊ si sunt in eius
potestate ⁊ p̄pinq̄.

Domestici iudices dicunt esse ex q̄b⁹ p̄ ma-
gna parte ius pender ⁊ p̄siliū. Ibi etiam di-
cunt assessores. eo q̄ assident iudici. ⁊ i cau-
sę cognitiōe suam p̄bent p̄siliū. vel officiū.
vt patet ex Rub. l. de asses.

Domicellus. li. ⁊ dominellus. li. dicuntur a
dñs p̄ diminutionē. ⁊ domicella. le. ⁊ Do-
minella. le. abo diminutiua a dñā. Domi-
cellus etiam ⁊ domicella dicunt q̄nq̄ pul-
cri iuuenes magnatū seu liberor. siue sint
fuentes siue non.

Domiciliū. li. n. s. i. dom⁹ fastigiū ⁊ altitu-
do. ⁊ d̄z sic q̄si cilium dom⁹. Dicit tñ q̄nq̄
domiciliū domus ip̄a vel habitatō vñ mā-
sio. vel ius ⁊ potestas fm̄ l. hugl. In psal.
autē vbi sic d̄z Sicut nycticorax in domici-
lio. Dicit glosa. vel in parietinis. que vul-
go dicuntur ruine vbi parietes stant sine
tecto. Dicitur autem parietina quasi pari-
etum ruina.

Domicilium alicuius est ibi vbi maiorē p̄-
tem fortunę suę constituit vel magnā p̄tez
bonor. suor. vel si ibi h̄z larem. i. familiam
vt. l. de inco. ⁊ cens. l. si ciues. li. x.

Domicula. le. f. p. i. parua domus.

Domiduca. ce. f. p. pe. cor. Juno d̄z q̄z vsq̄
in domū puellas maritatas introducē cre-
debatur.

Dominatio. onis. idem est qd̄ dominatus.
Dominaciones etiā dicunt qdam angeli.
⁊ vt Greg⁹. dicit. Ea angelor. agmīa que
mira potentia p̄minent p̄ eo q̄ eis cetera
ad obediendum subiecta sunt. dñationes
vocant.

Domicus. a. ū. a dñs vel dñā d̄z. In domi-
ca. ce. substantiuū p̄ p̄ma feria. Et h̄ ⁊ hęc
domicalis ⁊ h̄ le. quod sumit tam a dñica
pilla die q̄ a domicus. a. ū. Et vt p̄dapias
dicit. Dominicus dies p̄ inde d̄z. q̄ in eo
resurrectionis domini nostri a christianis
gaudium celebratur Item hic dominicus
ci. dictus est quidam egregius confessor.
pater ⁊ institutor ordinis fratrum p̄dica-
torum.

Dominiū. n̄j. n. s. i. ius. tutela. p̄as. Inde
dominosus. sa. sum. i. imperiosus. dñs. et
hō q̄ h̄z ardua p̄cipe. s. homo magne auto-
ritatis.

Dominiū directū fm̄ Aco. in sum. de iure
emphī. d̄z h̄re ille qui possidet ciuili⁹ tanq̄
dñs. ⁊ ideo d̄z habere dominium directū.
q̄ sine omni alia obligatione liberā p̄atez
habet rei. qualis non est in illo q̄ habet do-
minium vtile vel mixtū.

Dominium vtile fm̄ Aco. d̄z habere ille q̄
solū naturalis possidet ⁊ nō ciuili⁹. vt em-
phyteota ⁊ vsufructuarius ⁊ feudatarius
Dñs. m. s. i. heros. ⁊ d̄z a domus. eo q̄ do-
mū p̄sit. Q̄ autē domin⁹ d̄z quasi dans mi-
nas. vel quasi dans munus sc̄z fuitiū. vel
dans minus. s. p̄eng. etymologia est nō cō-
positio. Et componit cum hoc ḡtō legum.
⁊ d̄z dominus legum. iurispitus. sed quan-
do sunt due p̄tes. tunc d̄z dñs legū sol⁹ im-
pator. q̄ ip̄e habet p̄atem condendi ⁊ de-
stituendi iura.

Domini recti. erāt qdā officiales defenso-
res ciuitatuz ⁊ municipior.

Domini minoris magistrat⁹ sic dicti. q̄ dñi
recti. q̄ suffragio duor. eligebant. vñ cō-
stituebant a plebe. alter a maioribus. vt. l.
de iudi. l. vi.

Domnus. ni. ⁊ hęc domna. ne. per syncopā
dicuntur a domin⁹ dñā. qd̄ p̄prie cōuenit
claustralibus. sed dominus domina muni-
danis. Vñ in ecclesia cātaf. Iube domne
benedicere. ⁊ domnus abbas. domn⁹ p̄i-
or.

Domus secundę vel quartę declinatiōis ē

q̄ pstat ex parietib⁹. tecto ⁊ fundamēto p-
tegens nos a caumatibus ⁊ imbrib⁹. Vel
est vni⁹ familie habitaculū. sic vrbs vni⁹
ppli. ⁊ sicut orbis domiciliū est toti⁹ huma-
ni generis. Item dom⁹ dicitur cōmixtio viri et
vxoꝝ. ⁊ etiam familia. sed incipit a duo-
bus. Nam ppe familia est liberi ex liberis
legib⁹ suscepti a femore dicta. Itē aliquā-
do sumit pagnatōe. vt. l. cuz vnus. in pn.
ff. de ali. ⁊ ciba. le. ⁊ ad sylle. in pn. Recipi-
tur etiam p omib⁹ gerentibus eadem sig-
vel arma. Inde domūcula. le. i. parua do-
mus.

Domus iuramenti. i. domus fēderis. f. tab-
naculum.

Domus saltus libani. de q̄ habet. iij. Regū
vij. dicebat. quia erat edificata de lignis li-
bani.

Donariū. rij. n. s. idem est qđ donū. Itē do-
narium est loc⁹ vbi dona q̄ offerunt i tem-
plo reponunt. Et donarius. a. ū. qđ dona-
tur vel qđ facile donari pōt.

Donatica. ce. f. p. i. corona q̄ auctor donatur
Et donaticus. ca. cū. quod donat vel acci-
pitur.

Donatio fm Aco. in sum. l. de dona. ē rei
licite nullo iure cogente mera liberalitate
facta collatio. vt. ff. e. ti. l. donaria.

Donatio an nuptias vel ppter nuptias fm
Aco. est illa quam facit spōsus vel aliquis
suo noie sponse vel alteri noie spōse.

Donatio causa mortis fm lhostiē. est timore
mortis imminenti. vel future alicui⁹ rei p-
uide ⁊ liberaliter facta collatio. Et h⁹ tres
sunt species. p̄ria cū q̄s donat metu mor-
talitatis future ⁊ non instantis. Secunda
cū quis donat metu mortalitatis instantis
desperans de conualescentia. ⁊ hęc dona-
tio compas ei que est inter viuos. Tertia
quādo magis vult se habere q̄ euz cui do-
nat. ⁊ magis donarium q̄ suū herede.

Donatio inter virū ⁊ mulierem fm Aco. in
sum. est que fit constante matrimonio que
fm leges est phibita. ideo ne mutuo amo-
re inuicem spoliarent. donationem nō spe-
rantes sed pfuga erga se facilitate abuten-
tes. Nec esset eis studium liberos potius
educandi.

Donatio inter viuos fm Aco. in sum. ē qñ
rem quam dono. malo habere illuz cui do-
no q̄ me.

Donatio mera. est eadem cum simplici. scz
qñ inter viuos donatio fit. Quāq̄ etiam dicitur
pura liberalitate nō ob cām secutā. Si nō

fit ex causa pcedente. tunc dicitur remuneratio
potius q̄ donatio. vt. l. de bo. lib. l. cum
oportet. s. cum aut.

Donatio facta ob causam interpositā scdm
lhosti. in sum. est qđā donatio inter viuos
q̄ fit ob cāz interpositā. ⁊ denotat vt aliqd
fiat vel non fiat. vel ppter quid fiat dona-
tio secuta ppter finem iuxta ea que habet
l. j. s. j. ff. de dona.

Donatio pfecta ⁊ pura est species donatio-
nis simplicis. ⁊ est qñ statim pura liberali-
tate transferit dominiū rei date.

Donatio impfecta siue cōditionalis vlt sub
modo. est etiā spēs donatiōis simplicis. Et
est qñ statim transferit dominiū rei date et
non nisi sub cōditiōe. vel modo. vlt in die
vt dono tibi si rex intrauerit italiam. vlt do-
no non q̄ tuum sit hinc ad annum. vel ali-
quid hmoi.

Donatio simplex est q̄ causam nō hz. ⁊ cum
donans nullo casu velit ad se redire quod
dedit vel daturum se promisit. vt. ff. de do-
na. l. j.

Donatio sponsalitia fm Aco. dicitur illa que a
sponso sponse fit vel econuerso. licet raro
accidat.

Donatus. ti. est qđā auctor. hīc lib ab eo cō-
positus dicitur donatus. In h⁹ ⁊ hęc donatista
ste. q̄ sequit donatū. vel q̄ studet in eius li-
donatiste. dicūt qđā heretici a dona (bro.
to qđam afro dicti qui asseriebant filiū dei
esse minorem patre. ⁊ minores filio spiritū
sanctum.

Donifer. a. ū. vel doniferus. ri. pe. cor. qui
desert dona.

Donum. ni. n. s. est datio irredibilis. Et dif-
fert a munere. qz donū deo debet. munus
xō homi. Itē donū honorariū est. munus
vō debitū. vt patrono. Nam ppe munera
dicuntur obsequia q̄ paupes diuitib⁹ loco mu-
nerū soluūt. sic dicta. qz manibus accipiū-
tur vel dan. Item donū dantis est a dan-
do vel donando. munus accipienti a mani-
bus. vel muniendo vel monendo. ⁊ pduc-
do. Vñ Quid. de arte. placat donis Ju-
piter ipse dantis.

Dorcas. cadis. f. t. i. caprea. ⁊ dicitur Dorcas
vt dorco. qđ ē videre. eo q̄ acute videat ⁊
de longinquo. hē etiā ibices dicunt qua-
si auices. eo q̄ instar auū ardua ⁊ excelsa
teneāt. ⁊ in sublimis habitēt. ita vt de sub-
limitate vix humanis obtutibus pateant.
Item dorcas p̄pū nomen est mulieris
Dorcū. cū. qđā mīr sic dicta cā adulationis

et blandimenti. qñ iuuecula. et dicitur a dorcas
et interpretatur pulchra visu
Dorco. onis. m. t. i. audius. vorator. dictus
sic a dorcas. qd est videre. qz solo visu accē
ditur ad leccacitatem.
Dorus fuit filius Neptuni. Un dorz vñ do-
res qdam greci dicti sunt. qz ab eo originē
duxerunt. In Doricus. a. u.
Dorica. ce. pe. cor. est vna ex liguis grecoz
quā habent egiptij et syri.
Dorsum. n. s. est illa pars a ceruice vsqz ad re-
nes. et dicitur a durus. qñ dursum. eo q illa pars
corpis sit durior ad modum saxi. fortis ad
portandū et ppetiendum.
Dotes. n. s. f. t. dicitur qd daf vxorū marito quā
do nubit. Donatio qd daf eidē ab eodē p-
pter deuirginationē. Parafernū qd daf
ei ab amicis post nuptias p aliqz dies fm
psuetudinem diuersarū terrarū. et dicitur para-
fernum a para. qd est iuxta. et fernos qd ē
dos. qz iuxta et post dotem daf Et nota q
antiquus ritus erat vt maritus et vxor in-
uicem se emerent et dotarent. ne vxor vide-
ret ancilla. et ideo dicunt dotē qñ doct . qñ
pcedente in nuptijs viri donatione sequit
dos vxoris. Et nota q dos qñqz dicitur p-
prie tas vxoris. Unde Boetius in p-
mo de consolatione dicit. Et breuē omēs
eius dotes includam. patri similis est. Et
pdu. o. antet. Unde Ouidius de remed.
Quam potes in peius dotes deflectere pu-
ellē.
Dos fm Aco. in sum. L. de iur. dotiū. ē qd
daf a muliere marito. vel ab eius pte. vel
ab extraneo ppter onera matrimonij sup-
portanda.
Dos aduēcticia fm Aco. est qñ nō pficiat a
parente vel tanqz a parente. vt si extraneus
dederit pñ vt daret in dotē. l. pfecticia. §.
qñ certam. ff. de iur. do. Vel si paf non tā-
qz pater. sed vt extraneus dedit. puta quia
debebat filie. et eius voluntate dedit in do-
tem viro. vt dicta. l. pfecticia. §. si. v. cete-
rum.
Dos pfecticia est qñ nō a patre vel tāqz a pa-
tre vel ab auo vel pauo pfecta est. l. d. bo-
nis eius vel facto ei⁹ p filio vel nepote ei⁹
vel quam alius de mandato eorū cōstituit
vt pñses aut curatoz dedit de bonis alic⁹
eorum. si erat parens prodigus vel furio-
sus.
Dotalis. p. t. et h. l. i. doti ascriptus. vt i do-
te habitus. et dicitur a dos. In dotalicius. a. u.
idem qd dotalis. In h dotaliciū. cñ. i. dos

vel dotis pñsum.
Dotatus. a. u. q dotem hz. In dotati et do-
tate aduer. i. abundanter.
Dora grece latine dicitur gloria. In dorula. id
est parua dora siue gloria.
D ante R
Dracena. n. s. f. p. i. vxor vel filia draconis.
et dicitur a draco.
Drachma. m. s. qdam pñdus. f. octaua ps-
vncie et denarij pondus. trib⁹ pñas argen-
ti scrupul. i. decem octo siliquis fm lbugl.
Idapias vero dicit. Drachma octaua ps-
vncie. constat a tribus scrupulis.
Drachma denarij genus. vel certū pondus
argenti. Un Luce. xv. Aut q mulier hñs
drachmas decem etc.
Draco. onis. dicitur a greco dracon. Grece eniz
draconē dracontē vocant. et dicitur spens. et ē
draco tēploz. anguis aqz. spēs terre Dū
em est in tēplo pñe dicitur draco. Dū in aquis
anguis. Dū in terra spens. Glo. autem
Esa. xxvij. dicit q draco vt ferūt in tra ser-
pit. natat in aquis. volat in aere. Et vt dicit
Isidorus etymo. xij. Draco maior est cun-
ctoꝝ spentium. siue oim animantiū super
terrā. q sepe a spluncis abstractus fert in
aerē. cōcitaf qz ppter ipm aer. Est aut cri-
statul. ore paruo et arti fistul. p qñ attrahit
spūm. et linguam exurit. Uim aut nō in dē-
tibus sed in cauda hz. et verbere potius q
ictu nocet. innoxius est a venenis. sed ido
huic ad mortem faciendā venena nō erūt
necessaria. qz si quem ligauerit occidit. a q
nec elephas tutus est sui corpis magnitu-
dine. Nam circa semitas delitescens p qñ
elephantes soliti gradiunt. crura eorū no-
dis illigat. ac suffocatos pimit. Signif au-
tem in ethiopia. et in india. et in ipo incen-
dio iugis estus.
Draconarius. nartj. i. vexillifer. vexillari⁹
signifer. qui fert vexillum vbi est draco de-
pictus.
Dracotea. tee. qdam herba. q vulgo dicit
herba draconis. qz hasta ei⁹ varia sit i mo-
dum colubri. et similitudinē draconis imi-
tet. vel qz eā herbā vipera timeat. Idapi.
xv. dicit. Dracotea herba dicta sic. quia
a sanguie draconis fert nata. et esse draco-
nis color. et flos eius vt lingua draconis.
Si qñ radicem hui⁹ herbe sanis confricet
manibus. spentes sine piculo prenet.
Draconia. n. s. vel draconita. te. f. p. qdam
gemma ex capite draconis eruta.

Draculus. li. dimi. i. paruus draco
Dragma. tis. n. t. est questio siue interrogatio
Indragmaticus. a. u. i. interrogatiuus.
Uñ qdā gen^o loquēdi dicitur dragmaticum.
 scz qd sit inter interrogantē et respondētē
 et ppe psonas introductas. vt in Teren-
 tio fm hugl. p. p. dicit qd dragmaticon
 est gen^o dicendi. in quo poeta nūq loq̃t.
 sed psonę introductę tm̃.

Driades. deę arborū a dridos qd est arbor.
Drindides. didis. m. t. dicitur qdā lapis a drin-
 dos qd est arbor.

Drindos grece. i. arbor latine

Drindus. di. arbor. et dicitur drindos

Dromedarius. rij. m. s. camelari^o. q. s. duc^o
 dromedus. Uñ Esa. vj. Dromedarij. ma-
 dian et epha.

Dromedus. di. m. s. et hęc dromeda. de. qd
 dam gen^o camelorū. minoris qdem stature
 sed velocioris. vnde a velocitate currēdi
 nomen habuerūt. Centū em̃ et ampli^o vno
 die miliaria pergere solent. et dicitur a Dro-
 mos grece. quod dicitur cursus vel veloci-
 tas latine.

Dromo. onis. m. t. lōga nauis et veloc^o i cur-
 su. et dicitur dromos qd est cursus. velocitas.
 vel curuitas.

Dromones dicunt^r qd pperāt nauib^o ad fuan-
 dum traiectionē maris in hoc reipublicę mi-
 litantes et maris transitū tenentes vñ tuen-
 tes. L. de offi. p. fec. p. toris. afri. l. ij. Uñ ad
 huc eorum naues nomine vulgari dromo-
 nes appellant^r.

ante 23

Dualis. 2. t. et h. le. gemin^o. diuisus. Inde
 hęc dualitas. i. duplicitas. altriplicitas.

Dubitatio est qdam color rhetorice. et fit cū
 aliq̃s ostendit dubiosū se esse et ignorat qd
 sit potius eligendū. vt Tu q̃s es ignoro q̃
 te quoq̃ noie dicam.

Dubi^o quasi diuisus. i. incert^o q̃si duarum
 viarū. vel quasi duas vias tenens.

Dubius in fide est infidel. de here. c. j.

Dubiū siue obscurū xbum interpretandū est
 p. reo. nisi in q̃ttuor casib^o. s. qñ agi^r de cā
 liberali. de inoffi. testa. de m̃rimonio. et de
 dote. vt de fl. instru. c. inf̃ dilectos. in glo.
 vlti. de rei iudi. c. vl. Item dubia sunt i me-
 liorem pte interpretanda. de re. iur. estote.
 In q̃b^o ad cōem intelligentiā xborū recur-
 rendū est. c. ex lris. de spōsa. Et tutior via
 in dubijs est eligenda. de homi. ad audien-
 tiam. et de spon. iuuenis.

Ducatus. tus. tui. i. dignitas ducis vñ eius
 terra. Et ducatus. i. duct^o vel guida. et dicitur
 a dux. et cor. p. mam.

Ducenti. te. ta. dicitur a do et centū. In ducenti-
 es adū. numerale. et ducētesim^o. a. u. et du-
 centenus. na. nū.

Ducentarij dicuntur duces vñ m̃gri duce-
 torū militū. quorū dignitatē dicim^o ducentā
Ducentuplus. a. u. i. ducenties tm̃.

Ducilla. le. dimi. i. parua dux

Ducillus. li. dimi. i. paruus dux

Ductil. 2. t. et h. le. dicitur qd qd ferēdo. ferendo
 vel extendendo pducit. s. res vñ metallū
 q̃ duci pōt in longum vel latū. Uñ. **Al-**
leus ars ignis argenti ductile cudit. Ars
 foll^o forma fornax vas fusile fundit. Queli-
 bet infusa cribrum vas futile futit. Ars ar-
 gylla rota fornax vas fictile fingit. Ars na-
 tura labor tibi lignū fissile findit. In ducti-
 liter adū. et ductileus. a. u. et ducill^o. la. lū.
 quod et docyllus. la. lum. dicitur. id ē dep-
 sydra.

Ductor. toris. m. t. dicitur a duco. cl. In ductrix
 cis. et ductus. tus. tui. et ductim aduerb^o. i.
 tractim.

Duellū dicitur singularis pugna. q̃ fit ppe pba-
 tionem alicui^o. ita vt q̃ vicerit pbase cre-
 datur. et victus in pbatione defecisse. et dicitur
 q̃si duebellū vel dubellū. i. duorū bellū fa-
 ctum ad pbationē vitatis. ac si p testes q̃s
 intentionē suam fundasset. vt. c. ij. de pur.
 vul. In duellator. tor. ille q̃ duellū pegit.
 et h. duellio. onis. i. pugil. q̃ etia duellus dicitur
 Et inde p cōpositionē pduell. lis. i. pugil
 q̃ pseuerant durat in bello. Uñ. **Al-**
ilitis est bellū fortis pugilisq̃ duellū.

Dulcis. 2. t. et h. ce. i. suauis. locūsus. ama-
 bil. mitis. misericors. In dulciculus. la. lū
 id ē aliquantulū dulcis.

Dulcoratus. a. u. i. dulcedine repletus

Dulensis. sis. f. t. i. charitatiua fuitus. q̃ fit
 inf̃ duos. et dicitur a duo. vel deriuatur a dulia
 qd est fuitus.

Dulia. lie. f. p. i. fuitus q̃ exhibenda est hoī
 sicut latia est fuitus q̃ debet deo. et dicitur
 a dulos. Et cōponit cū hyp qd est supra.
 et dicitur hypdulia. lie. quasi supra dulia. et hęc
 christi humanitati debet.

Dulos grece. dicitur fuitus latine

Dumetū. ti. pe. p. i. loc^o dumo plen^o. quod
 et dūmicetū. ti. dicitur i. spinetū.

Dumus. mi. m. s. est spina. vñ poti^o spinarū
 collectio. Inde dumosus. a. um. id est spi-
 nosus. vel spinis plen^o. Inde Dumose.

adūbiū. 7 hec dumofitas. 7 h 7 hec duma
lis. 7 h le. i. spinofus.

Duo a dyo dr. plalif hi duo. hec due. 7 hec
duo. grō hōz duoz. hāz duaz. hōz duoz
vel duum. drō his duobz 7c.

Duodecenis. p. t. 7 h ne. i. duodeci ānozū.
7 dr a duodecim 7 annz. In h duodeceniū
nū. i. spaciū duodecim annoz.

Duodecim dr a duo 7 decē. 7 est oīs ge. nu/
neri plalis 7 indeclinabile.

Duodenari. a. ū. dr a duodeci. a q etiam h
duodenarius. rj. 7 duodecim. a. ū. 7 duo
decies aduer. i. duodecim vicibus.

Duodenis. i. duodeci annoz. 7 videtur cō
poni a duodecim 7 annus. ficut septennis
a septem 7 annus.

Duodenus. a. ū. a duodecim dr.

Duodeviginti. i. duo minus de viginti.

Duonus. i. bonus. q libenter tribuit. 7 dr a
duo. is.

Duplex. oīs. g. i. duplus a. ū.

Duplicarius. rj. m. s. q duabus ptibus fa
uet. f. fraudulentus.

Duplicatio est allegatio q daf reo ad infir
mandū replicationē actori. vt Infti. de re
pli. s. rursuz. Et fm alios est elifio vl ani
hilatio replicationis. 7 h3 fieri a reo cōtra
replicationem actoris.

Duplonia. vt dr. ff. de r. obli. l. p. r. nūus. s.
cum ita est inf duplicatū vel sterilitas fm
glo. ibidē. vel dr ille q duplata vti dicta.
vt ille q fortuito tpis euentu de duabz die
tis facit vnam.

Durā indecli. est qdā fluius iuxta quē gy
gantes edificauerūt turrim. Item ficut dr
Daniel. iij. Durā est cāpus in q rex nabu
chodonofor posuit statuam aureā

Duribuccz dr ille q nunq vult apire os.

Duricies. ei. f. g. i. duritia. 7 dr a durus.

Durus. a. ū. i. asp. firmz. vel nō moll. Inde
dure. durif. adū. 7 duritas. tatis. 7 cōpo
nit durus. pdurus. a. ū. pdurus. a. ū. 7 qz
durus. a. ū. 7 edurus. a. ū. i. valde durus.

Dusius. f. j. m. s. demon q hoies eduē a sen
fu. vl qz ducit eos vlsq ad mortē. p. d. p. di
cit. Dusios galli demones noiant qz r ho
mani faunos ficarios dicunt

Dussis. f. t. i. duo asses.

Dustria. pe. cor. in simplici nō est in vsu. s3 i
cōpositis. f. industria. i. nobilitas. 7 venit
a noie adiectiuo dustrius. a. ū. i. nobil. qd
in f. genere substantiuatur. ficut curi. iu
rius.

Dux. cis. p. t. dr a duco. cl. 7 desigt dignita

tem 7 officiū. Dr em dux. q: sit ductor ex
ercitus. s3 nō statū qdūq pnceps vl duces
sunt etiā reges dici pnt In bello vō meli
est ducem noiare qz regē. Nam h nomē ex
primit in plium ducentē. In ducissa. Itēz
dux cōponit h 7 hec redur. cis. 7 h 7 hec
tradur. cis.

E ante A vel B

EAcides. pe. cor. i. Eaci nepos. i.
Achilles. Un qdam. Aio te Ea
cida romanos vincere posse.

Eadem. me. p. d. qn est ablatiu
casus. In reliqs casibz me. cor. Un. In re
liqs eadem. facit ablatiu eadē. Et est p
nomen cōpositū ab is. 7 dem. 7 ponit i fē.
ge 7 in neu. 7 declinat ficut suū simplex

Ea tenus. sunt due ptes. 7 sub duobz accen
tibus pferunt. i. eodē mō. vel eadem rōe.
Ebriolus. la. lū. dimi. i. aliq tulū ebriz. Un
plautus. Tristes ac ebriosi incedunt. Et
corripito.

Ebrius. a. ū. i. extra mensurā bibēs. 7 dr ab
e. 7 bria. qd est mēfura. In ebriofus. a. ū.
q sepe 7 multū bibit. 7 hec ebrietas. tatl.
Itē ebrius qnq. ebriofus sepe 7 multū bi
bit. Un ebrietas aliq. Ebriofitas frequē
vini temulentia.

Ebur. eboris. os elephāt In eburne. a. ū.
illud qd est de eboze. vel qd est candidū si
cut ebur. Unde in Lantl. Collū tuuz ficut
turris eburnea. Inuenit etiam eburnus.
na nū. in eadem fignione. Unde Virgili
in. vj. enci. Prosequit dictis portaqz emit
tit eburna.

E ante I

Ecbasis. hui? ecbasis. ē euagatio pter mate
riam. 7 dr ab e. qd est extra. 7 basis qd est
fundamentū. qn extra materiā q est fūda
mentū. cū fm materiā inqredi sint fmōes
Un doctrinale Extra materiā describens
vana vagat Autor 7 hāc ples ecbasim di
xere figuram. Quidā dicunt eubasis. p eu
diphthongon. Et est eubasis bona digref
fio ficut sepe autores faciūt qn relictā ma
teria digressionem faciunt.

Ecclesia. fig. f. p. puocatio interptat. qz oēs
ad se puocat. 7 est fidelium. S3 synagoga
qd interptat pgregatio ppe est iudeozum
qzuis etiam ecclā dicta sit. sed nostrā apli
nunq synagogam dixerūt. sed sp eccliam
siue discernendi causa. siue ideo. quia inf
pgregatiōem 7 synagogam 7 puocationē